

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2001/C 245/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3 päivänä heinäkuuta 2001 asiassa C-380/99 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Bertelsmann AG vastaan Finanzamt Wiedenbrück (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta – Veron peruste – Tavarapalkkion lähetykustannukset)	1
2001/C 245/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 3 päivänä heinäkuuta 2001 asiassa C-297/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/35/EY – Merenkulkijoiden koulutus – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	1
2001/C 245/03	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 19 päivänä kesäkuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-9/01-C-12/01 (Hof van Beroep te Gentin esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), Stéphane Monnier vastaan Govan Sports NV, Edwin van Ankeren vastaan Govan Sports NV, Govan Sports NV vastaan Pascal Jacobs ja Govan Sports NV vastaan Dannie D'Hondt (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ammattuurheilijoiden työnvälistytoiminta)	2
2001/C 245/04	Asia C-213/01 P: T. Port GmbH & Co. KG:n 23.5.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-52/99, T. Port GmbH & Co. KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 20.3.2001 antamasta tuomiosta	2
2001/C 245/05	Asia C-216/01: Handelsgericht Wienin 26.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Budejovicky Budvar vastaan Rudolf Ammersin GmbH	3

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2001/C 245/06	Asia C-222/01: Bundesfinanzhofin 24.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa British American Tobacco Manufacturing B.V. vastaan Hauptzollamt Krefeld	3
2001/C 245/07	Asia C-229/01: Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreichin 1.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa Susanne Müller	4
2001/C 245/08	Asia C-233/01: Guidice di pace di Palermon 4.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa R.A.S. Riunione Adriatica di Sicurtà SpA vastaan Dario Lo Bue	4
2001/C 245/09	Asia C-234/01: Finanzgericht Berlinin 28.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Arnoud Gerritse vastaan Finanzamt Neukölln-Nord .	5
2001/C 245/10	Asia C-235/01: Euroopan yhteisöjen komission 19.6.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	5
2001/C 245/11	Asia C-239/01: Saksan liittotasavallan 21.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	5
2001/C 245/12	Asia C-240/01: Euroopan yhteisöjen komission 21.2.2001 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	6
2001/C 245/13	Asia C-241/01: Conseil d'État (Ranska) riita-asiainosaston 28.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société National Farmers' Union vastaan Secrétariat général du gouvernement	7
2001/C 245/14	Asia C-243/01: Tribunale di Ascoli Picenon (Italia) 30.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa Piergiorgio Gambellia ym. vastaan	8
2001/C 245/15	Asia C-246/01: Euroopan yhteisöjen komission 25.6.2001 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	8
2001/C 245/16	Asia C-249/01: Bundesvergabeamt Wienin 25.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa diplomi-insinööri Werner Hackermüller vastaan 1. BIG Bundesimmobiliengesellschaft mbH ja 2. WED Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH	8
2001/C 245/17	Asia C-250/01 P: Mario Costacurtan 2.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-202/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta määräyksestä	9
2001/C 245/18	Asia C-251/01 P: Mario Costacurtan 2.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-328/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta määräyksestä	10
2001/C 245/19	Asia C-252/01: Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2001 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 245/20	Asia C-254/01: Euroopan yhteisöjen komission 3.7.2001 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne	11
2001/C 245/21	Asia C-257/01: Euroopan yhteisöjen komission 3.7.2001 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	12
2001/C 245/22	Asia C-258/01: Euroopan yhteisöjen komission 3.7.2001 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2001/C 245/23	Asia C-260/01: Euroopan parlamentin 4.7.2001 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	13
2001/C 245/24	Asia C-263/01 P: Carla Giuliettin 5.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-167/99 ja T-174/99, Carla Giulietti ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 2.5.2001 antamasta tuomiosta	13
2001/C 245/25	Asia C-265/01: Tribunal de grande instance de Dinanin 28.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministère public Asianomistaja: Comité Région pêches maritimes vastaan Annie Pansard, Gérard Bourret ja Marc Kermarrec	14
2001/C 245/26	Asia C-272/01: Euroopan yhteisöjen komission 10.7.2001 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	14
2001/C 245/27	Asia C-274/01: Euroopan yhteisöjen komission 12.7.2001 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	15
2001/C 245/28	Asia C-277/01 P: Euroopan parlamentin 13.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 3.5.2001 antamasta tuomiosta asiassa T-99/00, Ignacio Samper vastaan Euroopan parlamentti	15
2001/C 245/29	Asia C-278/01: Euroopan yhteisöjen komission 13.7.2001 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	16
2001/C 245/30	Asia C-279/01: Euroopan yhteisöjen komission 16.7.2001 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	17
2001/C 245/31	Asia C-282/01: Euroopan yhteisöjen komission 17.7.2001 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2001/C 245/32	Asia C-286/01: Euroopan yhteisöjen komission 19.7.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2001/C 245/33	Asia C-287/01: Euroopan yhteisöjen komission 19.7.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2001/C 245/34	Asia T-119/01: Pescanova S.A.:n 1.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 245/35	Asia T-125/01: José Martí Peixin 8.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	21
2001/C 245/36	Asia T-126/01: S.A. Eduardo Vieiran 8.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	22
2001/C 245/37	Asia T-127/01: Carlo Ripa di Meanan 12.6.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	23
2001/C 245/38	Asia T-128/01: DaimlerChrysler Corporationin 7.6.2000 sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa vastaan nostama kanne	24
2001/C 245/39	Asia T-129/01: José Alejandro, S.L.:n 11.6.2001 yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit, piirustukset ja mallit) vastaan nostama kanne	24
2001/C 245/40	Asia T-130/01: Sykes Enterprises Incorp.:n 11.6.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	25
2001/C 245/41	Asia T-134/01: Hans Fuchs Versandschlachtere KG:n 18.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2001/C 245/42	Asia T-137/01: Stadtsporverband Neuss e.V:n 19.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2001/C 245/43	Asia T-139/01: Comafrika SpA:n ja Dole Fresh Fruit Europe Ltd:n 19.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2001/C 245/44	Asia T-140/01: Paul Doyle 18.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2001/C 245/45	Asia T-142/01: Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC) 21.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2001/C 245/46	Asia T-143/01: Raymond Maxwellin 22.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2001/C 245/47	Asia T-145/01: Benito Latinon 20.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2001/C 245/48	Asia T-149/01: Bruno Heim ja Franz Gustav Anderssonin 3.7.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMVH) vastaan nostama kanne	30
2001/C 245/49	Asia T-150/01: Cristiano Sebastianin 2.7.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2001/C 245/50	Asian T-258/93 poistaminen rekisteristä	31
2001/C 245/51	Asioiden T-31/97–T-36/97, T-45/97, T-78/97, T-79/97, T-82/97, T-88/97–T-98/97, T-100/97–T-105/97, T-114/97–T-120/97, T-129/97, T-133/97, T-135/97–T-138/97, T-150/97–T-153/97, T-157/97, T-158/97, T-174/97, T-180/97, T-208/97 ja T-209/97 poistaminen rekisteristä	31

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2001/C 245/52	Asian T-190/99 poistaminen rekisteristä	31
2001/C 245/53	Asian T-36/00 poistaminen rekisteristä	32
2001/C 245/54	Asian T-389/00 poistaminen rekisteristä	32

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

3 päivänä heinäkuuta 2001

asiassa C-380/99 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Bertelsmann AG vastaan Finanzamt Wiedenbrück⁽¹⁾)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta – Veron peruste – Tavarapalkkion lähetyskustannukset)

(2001/C 245/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-380/99, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Bertelsmann AG vastaan Finanzamt Wiedenbrück ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 3.7.2001 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan

a alakohdan mukaan uuden asiakkaan hankkimisesta vastikkeena saatavan tavarapalkkion luovutuksen veron perusteeseen on sisällytettävä tavarapalkkion ostohinnan lisäksi myös lähetyskustannukset, mikäli palkkion luovuttaja vastaa niistä.

⁽¹⁾ EYVL C 6, 8.1.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

3 päivänä heinäkuuta 2001

asiassa C-297/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta⁽¹⁾)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 98/35/EY – Merenkulkijoiden koulutus – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytöntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 245/02)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-297/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään B. Mongin) vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään aluksi P. Steinmetz, sittemmin J. Faltz), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY 249 artiklan ja merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY (EYVL L 172, s. 1)

2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädettyssä määräajassa saattanut voimaan kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa on mahdolliset seuraamukset sikäli kuin on tarpeen, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 3.7.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/EY 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädettyssä määräajassa saattanut voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa on mahdolliset seuraamukset sikäli kuin on tarpeen.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 273, 23.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(neljäs jaosto)

19 päivänä kesäkuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-9/01-C-12/01 (Hof van Beroep te Gentin esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), Stéphane Monnier vastaan Govan Sports NV, Edwin van Ankeren vastaan Govan Sports NV, Govan Sports NV vastaan Pascal Jacobs ja Govan Sports NV vastaan Dannie D'Hondt (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ammattiurheilijoiden työnvälitystoiminta)

(2001/C 245/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-9/01–C-12/01, jonka Hof van Beroep te Gent (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Stéphane Monnier vastaan Govan Sports NV, Edwin van Ankeren vastaan Govan Sports NV, Govan Sports NV vastaan Pascal Jacobs ja Govan Sports NV vastaan Dannie D'Hondt ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) sekä EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan ja 90 artiklan ja 1 kohdan (joista on tullut EY 82 artikla ja EY 86 artiklan 1 kohta),

yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola, sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer; kirjaaja: R. Grass, on 19.6.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa (josta on tullut EY 82 artikla) sovelletaan julkisiin työnvälitystoimistoihin siltä osin kuin tämän määräyksen soveltaminen ei estä niitä hoitamasta niille uskottua erityistehtävää. Jäsenvaltio, joka on kieltänyt muita kuin näitä toimistoja välittämästä millään tavalla työpaikkoja tai työvoimaa, rikkoo EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan 1 kohtaa (josta on tullut EY 86 artiklan 1 kohta), kun se luo sellaisen tilanteen, jossa julkiset työnvälitystoimistot väistämättä rikkovat perustamissopimuksen 86 artiklan määräyksiä. Näin on erityisesti silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- julkiset työnvälitystoimistot eivät selvästikään kykene tyydyttämään kysyntää työmarkkinoilla kyseisten toimialojen osalta;
- yksityisten yhteisöjen on todellisuudessa mahdotonta harjoittaa työnvälitystoimintaa, koska jäsenvaltio on pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jossa kielletään tällainen toiminta rikos- ja hallinto-oikeudellisten seuraamusten uhalla;
- kyseinen työnvälitystoiminta voi ulottua myös muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin tai muiden jäsenvaltioiden alueelle.

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

T. Port GmbH & Co. KG:n 23.5.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-52/99, T. Port GmbH & Co. KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 20.3.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-213/01 P)

(2001/C 245/04)

T. Port GmbH & Co. KG on valittanut 23.5.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-52/99, T. Port GmbH & Co. KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 20.3.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on asianajaja Gert Meier, Köln.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoo riidanalaisen tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt sen kannepöytäkirjan, että vastapuoli on perusteettomasti jättänyt ottamatta huomioon Finanzgericht Hamburgin välitoimia koskevalla määräyksellä vahvistaman määrän vuosien 1997-1999 viitemäärien laskemisen yhteydessä (tuomion 88 kohta) sekä
2. velvoittaa muutoksenhaun vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon asetuksen N:o 2362/98⁽¹⁾ 5 artiklan 2 ja 3 kohdan ulottuvuutta. Niiden mukaan tuontitullien maksamista tuoduista tuotteista pidetään todisteena toimijan oikeudesta viitemäärään. Ratkaiseva merkitys on sillä tullilla, jonka tuoja oli velkaa tuontipäivänä. Valittajaan tuontipäivänä sovellettava tulli oli kiintiötulli, minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon. Finanzgericht Hamburg oli nimittäin välitoimia koskevassa oikeudenkäynnissä määrännyt, että tullin olisi hyväksyttävä ”tuomioistuimen vahvistaman määrän” tuonti ilman tuontitodistusta sillä edellytyksellä, että kiintiötulli on maksettu. Asiassa toimivaltainen Hauptzollamt oli vahvistanut valittajan maksettavaksi tulevaksi tulliksi kiintiötullin. Tämän tullin valittaja oli tosiasiallisesti maksanut. Sillä tosiseikalla, että muutoksenhakutuomioistuin on kumonnut Finanzgericht Hamburgin välitoimia koskevan määräyksen ja Hauptzollamt on muuttanut jälkikäteen tullipäätöstä ja vahvistanut tavanomaisen tullin, ei ole merkitystä sen kysymyksen kannalta, onko valittaja tosiasiallisesti maksanut tullin tuojan ominaisuudessaan. Tuomioistuimen vahvistaman määrän osalta on 5 artiklan 3 kohdan b alakohdan sanamuodon mukaisesti ilmeistä, että tulliviranomaisten tuontipäivänä tuontimäärälle vahvistama ja maksettu tulli riittää todisteeksi viitemäärästä, johon valittajalla on oikeus.

⁽¹⁾ EYVL L 293, 1998, s. 32.

Handelsgericht Wienin 26.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Budejovicky Budvar vastaan Rudolf Ammersin GmbH

(Asia C-216/01)

(2001/C 245/05)

Handelsgericht Wien on pyytänyt 26.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.5.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Budejovicky Budvar vastaan Rudolf Ammersin GmbH seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 28 artiklan ja asetuksen N:o 2081/92 kanssa yhteensopivaa soveltaa sellaisen jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä tehdyn bilateraalisen sopimuksen määräystä, jonka mukaan sellaiselle tavanomaiselle/välilliselle maantieteelliselle merkinnälle, joka ei ole alkuperämaassa alueen, paikan tai maan nimi, on annettava asetuksessa N:o 2081/92⁽¹⁾ tarkoitetun tuotteen kvalifioidulla maantieteellisellä merkinnällä olevaa harhaanjohtavuudesta täysin riippumatonta absoluuttista suojaa silloin, kun tämän määräyksen soveltamisen seurauksena toisessa maassa laillisesti kaupan pidetyn tavaran tuonti voidaan estää?
2. Päteekö tämä myös sellaisessa tapauksessa, että maantieteellistä merkintää, joka ei ole alkuperämaassa alueen, paikan tai maan nimi, ei käytetä alkuperämaassa tietyn tuotteen maantieteellisenä nimityksenä, eikä sitä pidetä myöskään tavanomaisena/välillisenä maantieteellisenä merkintänä?
3. Vastataanko ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen samalla tavalla sellaisessa tapauksessa, että bilateraalisen sopimuksen osalta kysymys on jäsenvaltion ennen liittymistään Euroopan unioniin tekemästä sopimuksesta, jota on jäsenvaltion liittyttyä Euroopan unioniin jatkettu liittohallituksen antamalla julistuksella alkuperäisen toisen sopimusvaltion seuraajavaltion kanssa?
4. Velvoittaako EY 307 artiklan 2 kohta jäsenvaltiota tulkitsemaan sellaista, kyseisen jäsenvaltion ja kolmannen maan ennen jäsenvaltion liittymistä Euroopan unioniin tekemää bilateraalista sopimusta yhteisön oikeuden mukaisesti EY 28 artiklassa ja/tai asetuksessa N:o 2081/92 tarkoitetulla tavalla siten, että bilateraalilla sopimuksella sellaiselle tavanomaiselle/välilliselle maantieteelliselle merkinnälle annettavalla suojalla, joka ei ole alueen, paikan tai maan nimi, annetaan pelkästään suojaa harhaanjohtamista vastaan, mutta ei asetuksessa N:o 2081/92 tarkoitettua kvalifioidun maantieteellisen merkinnän absoluuttista suojaa?

⁽¹⁾ EYVL 1992 L 208, s. 1.

Bundesfinanzhofin 24.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa British American Tobacco Manufacturing B.V. vastaan Hauptzollamt Krefeld

(Asia C-222/01)

(2001/C 245/06)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 24.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.6.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa British American Tobacco Manufacturing B.V. vastaan Hauptzollamt Krefeld seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko yhteisön passitusmenettelyyn saatettu tavara siirretty pois tullivalvonnasta, kun T1-passitusasiakirja on jonkin aikaa ollut erillään lastista?
2. Jos yhteisöjen tuomioistuin vastaa kieltävästi ensimmäiseen kysymykseen:
Onko yhteisön passitusmenettelyyn saatettu tavara siirretty pois tullivalvonnasta, kun sen koskemattomuuden todentava tullisinetti on rikottu ja kun tavaralasti on osittain purettu ennen säännönmukaisen huollinnan toteuttamista, vaikka tapahtumasarjasta on ennalta sovittu ostajina esiintyneiden tullirikospoliisin virkamiesten kanssa ja vaikka nämä ovat seuranneet yksityiskohtaisesti tapahtumien kehittymistä?
3. Jos yhteisöjen tuomioistuin vastaa myöntävästi joko ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen:
Onko kyse asetuksen N:o 1430/79⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisista erityisolosuhteista, kun ostajana esiintynyt tullirikospoliisin virkamies on yllyttänyt säännönvastaisuuksiin yhteisön passitusmenettelyn yhteydessä? Jos henkilöt, joiden puolesta passituksesta vastaava henkilö toimii yhteisön passitusmenettelyä koskevien velvollisuuksiensa noudattamiseksi, ovat syyllistyneet petolliseen toimintaan tai ilmeiseen tuottamukseen, onko täysin poissuljettua, että passituksesta vastaavalle henkilölle palautettaisiin maksut, jotka johtuvat siitä, että yhteisön passitusmenettelyn piirissä olevat tavarat on siirretty pois tullivalvonnasta?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 12.7.1979, s. 1.

Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreichin 1.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa Susanne Müller

(Asia C-229/01)

(2001/C 245/07)

Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich on pyytänyt 1.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.6.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua valitusasiassa Susanne Müller seuraavaan kysymykseen:

- Onko kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se oli ennen myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY⁽²⁾ (jäljempänä direktiivi 79/112/ETY) voimaantuloa, ja erityisesti sen 15 artiklan

- tai myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY (jäljempänä direktiivi 00/13/EY), ja erityisesti sen 18 artiklan

kanssa ristiriidassa sellainen jäsenvaltion sääntely, jonka mukaan pidettäessä kaupan elintarvikkeita, joiden vähimmäissäilyvyysaika on jo päättynyt, tämän ajan päättymisestä on kyseistä päättymispäivämäärää koskevan merkinnän lisäksi ilmoitettava muulla tavalla selvästi ja yleisesti ymmärrettävästi?

⁽¹⁾ EYVL 1979 L 33, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 2000, L 109, s. 29.

Guidice di pace di Palermon 4.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa R.A.S. Riunione Adriatica di Sicurtà SpA vastaan Dario Lo Bue

(Asia C-233/01)

(2001/C 245/08)

Guidice di pace di Palermo on pyytänyt 4.5.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.6.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa R.A.S. Riunione Adriatica di Sicurtà SpA vastaan Dario Lo Bue seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko neuvoston direktiivin 73/239/ETY⁽¹⁾ 8 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivin 92/49/ETY⁽²⁾ 6 artiklalla, tulkittava siten, että sen vastaisia ovat sellaiset kansalliset säännökset, joita inflaation hillitsemiseksi sovelletaan ainoastaan autoille, mopedeille ja moottoripyörille myönnettäviin vastuuvakuutuksiin ja joilla ei säännellä yleisesti tavaroiden tai muiden palveluiden kuin moottoriajoneuvojen vastuuvakuutusten hintoja, vaikka myös nämä hinnat vaikuttavat kuluttajahintaindeksiin?
- 2) Onko neuvoston direktiivin 73/239/ETY 8 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivin 92/49/ETY 6 artiklalla, tulkittava siten, että sen vastaisia ovat sellaiset kansalliset säännökset, joissa inflaation hillitsemiseksi kielletään muuttamasta vakuutusmaksujen lisäksi myös vakuutusluokkia, vakuutusmaksujen määrittämisessä käytettäviä kertoimia sekä niihin liittyviä maksuluokkien muuttamista koskevia sääntöjä, joiden mukaan vakuutusmaksua voidaan muuttaa sen mukaan, tapahtuuko vahinkoja?

- 3) Onko neuvoston direktiivin 73/239/ETY 8 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivin 92/49/ETY 6 artiklalla, tulkittava siten, että sen vastaisia ovat sellaiset kansalliset säännökset, joissa inflaation hillitsemiseksi säädetään, että vakuutusyrityksillä on vakuutuksenottajan pyynnöstä velvollisuus laatia vakuutusmaksu siten, että vakuutusmaksu määritetään sellaisen bonusjärjestelmän mukaan, johon sisältyy lailla määritetyn vähimmäis- ja enimmäismäärän mukainen omavastuuosuus?
- 4) Onko neuvoston direktiivin 73/239/ETY 8 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivin 92/49/ETY 6 artiklalla, tulkittava siten, että sen vastaisia ovat sellaiset kansalliset säännökset, joissa inflaation hillitsemiseksi annetaan vakuutuksenottajalle vakuutusmaksujen korottamiskiellon päättyessä oikeus sopimuksen irtisanomiseen, jos sopimuksen vuosittaisen uudistamisen yhteydessä toteutettava maksukorotus, joka ei perustu asiakkaan kanssa tehtyyn sopimukseen, ylittää hallituksen määrittämän inflaatiokorotuksen tason?

(¹) EYVL L 288, 16.8.1973, s. 3.

(²) EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

Finanzgericht Berlinin 28.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Arnaud Gerritse vastaan Finanzamt Neukölln-Nord

(Asia C-234/01)

(2001/C 245/09)

Finanzgericht Berlin on pyytänyt 28.5.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.6.2001, ennakkoratkaisua asiassa Arnaud Gerritse vastaan Finanzamt Neukölln-Nord seuraavan kysymyksen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on tullut EY 43 artikla) kanssa ristiriidassa se, että Einkommensteuergesetzin, sellaisena kuin se oli vuonna 1996 voimassa olleessa muodossaan (EStG 1996), 50 a §:n 4 momentin 1 virkkeen 1 kohdan ja 2 virkkeen perusteella palkkion maksajan on pidätettävä tulon lähteellä Alankomaiden kansalaiselta, joka saa Saksan liittotasavallasta itsenäisestä ammatinharjoittamisesta kalenterivuodessa noin 5 000 DEM veronalaisia nettotuloja, 6 000 DEM:n (brutto) tuloista 25 prosentin verokannan mukaisesti tulovero ja lisäksi solidaarisuuslisä, eikä tällä Alankomaiden kansalaisella ole mahdollisuutta saada maksamiaan veroja kokonaan tai osittain takaisin hakemalla palautusta tai sitä, että häntä verotettaisiin tavanomaisen jälkikäteisen verotusmenettelyn (Steuerveranlagungsverfahren) mukaisesti?

Euroopan yhteisöjen komission 19.6.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-235/01)

(2001/C 245/10)

Euroopan yhteisöjen komissio on 19.6.2001 nostanut kanteen Italian tasavaltaa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehinä ovat Bernard Mongin ja Roberto Amorosi.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun direktiivin 94/58/EY muuttamisesta 25 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/35/ET (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklassa, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus noudattaa direktiivien täytäntöönpanolle säädettyjä määräaikoja. Tämä määräaika on päättynyt 1.7.1999, mutta Italian tasavalta ei ole antanut tarvittavia säännöksiä noudattaakseen komission vaatimuksissa mainittua direktiiviä.

(¹) EYVL L 172, 17.6.1998, s. 1.

Saksan liittotasavallan 21.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-239/01)

(2001/C 245/11)

Saksan liittotasavalta on nostanut 21.6.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat hallitusneuvos Wolf-Dieter Plessing, liittovaltion talousministeriö, Graurheindorfer Str. 108, D-53117 Bonn, ja Jochim Sedemund, Potsdamer Platz 1, D-10785 Berlin.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa erityisistä markkinoiden tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 3 päivänä huhtikuuta 2001⁽¹⁾ annetun komission asetuksen (EY) N:o 690/2001 5 artiklan 5 kohdan siltä osin kuin tässä säännöksessä kyseinen jäsenvaltio velvoitetaan vastaamaan 30 prosentista tässä asetuksessa säädetystä lihan ostosta;
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Komissiolla ei ollut toimivaltaa velvoittaa pakolliseen yhteisrahoitukseen tässä täytäntöönpanoasetuksessa. Riidanalaisen asetuksen 5 artiklan 5 kohdan säännöksellä ei ”panna täytäntöön” vastaavaa yleissäännöstä perusasetuksessa, jossa yhteisrahoitus periaatteellisesti sallittiin. Sen sijaan kyseisellä säännöksellä selvästi poiketaan neuvoston asetusten N:o 1254/1999 ja N:o 1258/1999 säännöksistä, joiden lähtökohtana on, että rahoitus maksetaan 100-prosenttisesti yhteisön varoin. Kysymys maatalouden tietyn tukitoimenpiteen rahoituksesta kuuluu kuitenkin pakostikin säänneltävän asian olennaisiin seikkoihin, jotka on säänneltävä neuvoston antamassa perusasetuksessa. Näin on varsinkin, kun jo kaikki ratkaisevat yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskevat kysymykset on – myös yhteisön naudanlihamarkkinoiden osalta – säännelty neuvoston asetuksessa N:o 1258/1999 (tai neuvoston asetuksessa N:o 1883/78).
- Rahoituksen alan valtiosääntöoikeudellisuonteisia oikeussääntöjä on rikottu. Naudanliha-alan yhteinen markkinajärjestelmä ja EY 87 artiklan 1 kohdan mukainen valtioneuvoston kielto, joka nimenomaisesti vahvistetaan asetuksen N:o 1254/1999 33 perustelukappaleessa, merkitsevät, että riidanalaisen asetuksen mukaiset tukitoimenpiteet ovat huolimatta kansallisesta osarahoituksesta edelleenkin yhteisön tukea ja siten EY 268 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja ”yhteisön menoja”. EY 268 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että ”kaikki yhteisön tulot ja menot – arvioidaan kutakin varainhoitovuotta varten ja otetaan talousarvioon”. Määreen ”kaikki” (tulot ja menot) käyttäminen merkitsee, että EY 268 artiklan ensimmäisessä kohdassa vahvistetaan periaate talousarvion täydellisyydestä ja yhteydestä, mikä on perusedellytys sille, että tuloja ja menoja voidaan poliittisesti arvioida talousarviomenetelyssä ja että talousarvion täytäntöönpanoa voidaan demokraattisesti valvoa. Tämän periaatteen kanssa ei ole yhteensoveltuva se, jos yhteisön menoja johdetun yhteisön oikeuden pakottavan säännöksen perusteella (osaksi) rahoitetaan lähteistä, jotka eivät kuulu yhteisön talousarvion kokonaissuunnitelmaan. Samasta syystä riidanalainen yhteisrahoitussääntely merkitsee EY 269 artiklan

ensimmäisen kohdan noudattamatta jättämistä. Tähän on vielä lisättävä, että EY 269 ja EY 270 artiklan mukaisella omien varojen enimmäismäärällä ei enää tehokkaasti rajoitettaisi yhteisön menoja, jos komissio voisi määrätä yhteisön menoista ilman että nämä menot olisi kokonaan rahoitettava yhteisön talousarvosta. Tällä tavoin olisi mahdollista suoraviivaisesti välttää EY 269 artiklan toisessa kohdassa määrätty menettely omien varojen korottamiseksi, mikä ei edellytä pelkästään neuvoston yksimielistä päätöstä (sen jälkeen kun parlamenttia on kuultu), vaan myös tämän päätöksen ratifiointia parlamentissa ja jäsenvaltioissa.

- EY 253 artiklaa on rikottu. Viittaus budjettirajoitukseen ei ole selvitys siihen, millä perusteella komissio katsoi olevansa pakollisesta yhteisrahoituksesta säätäänsä oikeutettu poikkeamaan periaatteesta, jonka mukaan naudanlihamarkkinoiden tukitoimenpiteet rahoitetaan kokonaan yhteisön talousarviosta. Tämä viittaus ei selvitä myöskään sitä, miksi 70 ja 30 prosentin jakoperuste oli tarpeen.

Kantaja esittää, että siinä tapauksessa, että kanne hyväksyttyisiin, yhteisöjen tuomioistuin kyseisten taloudellisten toimijoiden saamien oikeuksien suojaamiseksi määräisi asetuksen oikeusvaikutusten pysyttämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 95, 5.4.2001, s. 8.

Euroopan yhteisöjen komission 21.2.2001 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-240/01)

(2001/C 245/12)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.6.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön oikeudelliset neuvonantajat Enrico Traversa ja Kilian Gross, prosessiosoite Luxemburgissa Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asettanut valmisteveron alaisiksi kaikkia kivennäisöljyjä, joita käytetään lämmityspolttoaineina,
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa vastustetaan (Saksan) kivennäisöljyn verottamista koskevan lain 4 §:n 1 momentin 2 kohdan b alakohtaa erityisesti siltä osin, kuin sitä on tulkittuliittovaltion valtiovarainministeriön 2.2.1998 antamassa määräyksessä (III A1 – V 0355 – 10/97). Määräyksen mukaan ”lämmityksellä” tarkoitetaan ainoastaan tietyn aineen lämmitysarvon tarkoituksellista hyväksikäyttöä eli kivennäisöljyn täydellistä tai osittaista polttamista siten, että tuotettu lämpö johdetaan täysin tai osittain toiseen aineeseen. Tätä toista ainetta, johon lämpö on johdettu, on tällöin pidettävä uutena energian- tai lämmönjohtimena. Koska tällä uudella lämmönjohtimella on todellinen merkitys lämmittimenä, kyseisen tilanteen aikaansaamiseksi voidaan katsoa lämmitetyn kivennäisöljyä. Kyse en näin ollen ole lämmittämisestä, kun polttamisen seurauksena syntynyttä energiaa vastaanottava aine on alttiina tuotteen valmistamista koskevalle lämmölle ja menettää aineellisen olomuotonsa. Sama koskee tilannetta, jossa liekki on välittömässä yhteydessä muokattavaan, jalostettavaan tai hävitettävään tuotteeseen. Kyse ei siis ole lämmittämisestä, kun kivennäisöljyllä pidetään yllä liekkiä, jonka avulla on tarkoitus polttaa vahingollisia kaasuja, tai kun kivennäisöljyä sekoitetaan hävitettäviiin kaasuihin polttopaikassa ja ne hävitetään samalla täysin polttamalla.

Komission mukaan tämä on kannekirjelmässä mainitun säädöksen vastaista. Säädöksessä mainittua käsitettä ”lämmityspolttoaineina käyttäminen” on komission mukaan tulkittava pelkästään yhteisön oikeuden valossa. Direktiivin sanamuodon, päämäärän ja yleisen rakenteen perusteella voidaan katsoa, että lämmittämisen käsitettä on tulkittava laajasti ja kivennäisöljyjen kaikenlainen käyttäminen lämmityspolttoaineina kuuluu direktiivin soveltamisalaan. Merkitystä ei ilmeisestikään ole sillä, käytetäänkö tuotettua lämpöä välillisesti eli jonkin johtimen avulla tietyn tavaran lämmittämiseen vai suoraan siten, että kyse on kemiallisesta tai teollisesta prosessista tai sen ylläpitämisestä.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12.

Conseil d'État (Ranska) riita-asiainosaston 28.5.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Société National Farmers' Union vastaan Secrétariat général du gouvernement

(Asia C-241/01)

(2001/C 245/13)

Conseil d'État (Ranska) riita-asiainosasto on pyytänyt 28.5.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.6.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Société National Farmers' Union vastaan Secrétariat général du gouvernement seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Ottaen huomioon 25.11.1998 tehdyn komission päätöksen N:o 98/692/EY⁽¹⁾ ja 23.7.1999 tehdyn komission päätöksen N:o 99/514/EY⁽²⁾ normatiivisuus ja huolimatta niitä koskevien kanneaikojen päättymisestä, voiko jäsenvaltio vedota sellaisiin tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen huomattaviin muutoksiin, jotka ovat tapahtuneet näitä päätöksiä koskevien kanneaikojen päätyttyä, jos ne asettavat päätösten pätevyuden kyseenalaiseksi;
- 2) Olivatko edellä mainitut komission päätökset Ranskan viranomaisten päätösten tekohelellä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 174 artiklassa vahvistetun ennalta varautumisen periaatteen mukaisia;
- 3) Voiko jäsenvaltio johtaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 30 artiklan (aiempi 36 artikla) määräyksistä oikeuden kieltää maataloustuotteiden ja elävien eläinten tuonnin, kun direktiivien N:o 89/662/ETY⁽³⁾ ja 90/425/ETY⁽⁴⁾ ei voida katsoa yhdenmukaistaneen kyseisessä artiklassa tarkoitettua erityisen tavoitteen eli ihmisten terveyden ja elämän suojelemisen kannalta tarpeellisia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ Päätöksen 98/256/EY muuttamisesta tiettyjen BSE:hen liittyvien kiireellisten suojatoimenpiteiden osalta 25 päivänä marraskuuta 1998 tehty komission päätös N:o 98/692/EY (EYVL L 328, 4.12.1998, s. 28).

⁽²⁾ Sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustavassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla 23 päivänä heinäkuuta 1999 tehty komission päätös N:o 1999/514/EY (EYVL L 195, 28.7.1999, s. 42).

⁽³⁾ Eläinlääkäritarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi N:o 89/662/ETY (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13).

⁽⁴⁾ Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi N:o 90/425/ETY (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29).

Tribunale di Ascoli Piceno (Italia) 30.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa Piergiorgio Gambellia ym. vastaan

(Asia C-243/01)

(2001/C 245/14)

Tribunale di Ascoli Piceno (Italia) on pyytänyt 30.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.6.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua rikosasiassa Piergiorgio Gambellia ym. vastaan seuraavaan kysymykseen:

Onko Italiassa 13.12.1989 annetun lain nro 401 4 §:n 1 momentin ja sitä seuraavien momenttien, 4 a ja 4 b §:n (sellaisina kuin ne ovat 23.12.2000 annetun lain nro 388 37 §:n 5 momentilla muutettuina) kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla keräämästä, hyväksymästä, merkitsemästä tai välittämästä urheilutapahtumiin liittyviä vetoja, ellei tähän ole saatu kansallisissa oikeussäännöissä edellytettyä lupaa, EY:n perustamissopimuksen sijoittautumisvapautta koskevien 43 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien 49 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen vastainen?

Euroopan yhteisöjen komission 25.6.2001 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-246/01)

(2001/C 245/15)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.6.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat M. Huttunen ja H.M.H. Speyart.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa Luchtvaartwetin (ilmailulaki) 37 g ja 37 j §:n sekä niiden lentojen vapauttamisesta,

joiden matkustajien on alistuttava tarkastukseen vaarallisten esineiden toteamiseksi, 9.5.1995 annetun oikeusministerin asetuksen 1 §:n

2. velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Antaessaan asetuksen N:o 2408/92 neuvosto on EY 80 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyt yksityiskohtaiset säännöt EY 49 artiklassa ilmaistun palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamiseksi lentoliikenteen alalla. Jouduttaessa tulkitsemaan asetuksen N:o 2408/92 säännöksiä on sen vuoksi nojaututtava tähän periaatteeseen, joka menee pitemmälle kuin pelkkä kieltö syrjiä toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta palveluntarjoajaa tämän kansalaisuuden perusteella, koska siihen sisältyy myös kaikkien sellaisten rajoitusten poistaminen – vaikka ne koskisivat yhtäläisesti niin kotimaisia palveluntarjoajia kuin muiden jäsenvaltioiden palveluntarjoajia – joilla kielletään tai rajoitetaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen ja siellä samanlaisia palveluja ennestään laillisesti tarjoavan palveluntarjoajan toimintaa tai tehdään se vähemmän houkuttelevaksi. Alankomaiden 9.5.1995 annetun asetuksen 1 §:n mukaan pakollisista tarkastuksista ”vapautetaan lennot, joiden määränpää on kotimaassa. Tämä ei koske lentoja, joiden matkustajat voivat vaihtua ulkomaille suuntautuvien lentojen matkustajien kanssa.” Yhteisön sisäisestä rajat ylittävästä lennosta aiheutuu tämän vuoksi liikenteenharjoittajalle suuremmat kustannukset kuin siihen verrattavasta kotimaan lennosta. Lisäksi asetuksen mukaan kotimaan lennon yhteydessä voidaan suorittaa turvatarkastus (kun kyseisen lennon matkustajat voivat vaihtua kansainvälisten lentojen matkustajien kanssa), mutta tällöin siitä ei peritä maksua.

Bundesvergabeamt Wienin 25.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa diplomi-insinööri Werner Hackermüller vastaan 1. BIG Bundesimmobiliengesellschaft mbH ja 2. WED Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH

(Asia C-249/01)

(2001/C 245/16)

Bundesvergabeamt Wien on pyytänyt 25.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 28.6.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa diplomi-insinööri Werner Hackermüller vastaan 1. BIG Bundesimmobiliengesellschaft mbH ja 2. WED Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH seuraaviin kysymyksiin:

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys:

Onko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että muutoksenhakumenettelyt ovat kaikkien sellaisten henkilöiden käytettävissä, jotka ovat olleet tavoittelemassa julkista hankintasopimusta?

Toinen ennakkoratkaisukysymys:

Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko edellä mainittua säännöstä tulkittava siten, että tarjoajalle, jonka tarjousta hankintaviranomainen ei ole hyväksynyt, on katsottava aiheutuneen vahinkoa tai että hänelle saattaa aiheutua vahinkoa tästä hyväksymättä jättämisestä – tässä tapauksessa hankintaviranomaisen päätöksestä, jonka mukaan kilpailijan tarjous oli paras – ja onko hänellä näin ollen oikeus turvautua muutoksenhakumenettelyyn, kun muutoksenhakuviranomainen on todennut, että tarjoajan tarjouksen hylkäämiseen oli pakottavia syitä?

⁽¹⁾ EYVL L 395, s. 33.

Mario Costacurtaan 2.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-202/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta määräyksestä

(Asia C-250/01 P)

(2001/C 245/17)

Mario Costacurta on valittanut 2.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-202/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta määräyksestä. Valittajan edustajana on asianajaja Petit, Luxemburg, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- tutkii valituksen;
- pitää sitä aineellisesti perusteltuna;
- yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen mahdollistaessa määrää, että tämä valitus käsitellään yhdessä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-328/00 7.6.2001 antamasta, samaa riita-asiaa koskevasta määräyksestä samana päivänä tehdyn valituksen kanssa;
- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-202/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antaman määräyksen;
- määrää asian T-202/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jatkotoimenpiteistä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 54 artiklan mukaisesti;
- velvoittaa komission korvaamaan välitoimimenettelystä ja tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut välittömästi;
- päättää pääasiaan liittyvistä oikeudenkäyntikuluista myöhemmin; ratkaisee kuitenkin, että asiaan on sovellettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 88 artiklaa eikä tämän työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohtaa;
- päättää kantajan muista oikeuksista, velvoitteista, kanneperusteista ja toimenpiteistä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen ja yhteisön oikeuden rikkominen
- Kantajan etujen loukkaaminen, toimivallan ylittäminen.
- Oikeudellinen virhe siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että eläkkeelle siirtyminen on poistanut kantajalta oikeuden vaatia riitautetun päätöksen kumoamista; kantaja vetoaa oikeuteen saada hänen hallinnollinen asemansa säänneltyä jälkikäteen.

Mario Costacurta 2.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-328/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antamasta määräyksestä

(Asia C-251/01 P)

(2001/C 245/18)

Mario Costacurta on valittanut 2.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-328/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komission 7.6.2001 antamasta määräyksestä. Valittajan edustajana on asianajaja Petit, Luxemburg, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- tutkii valituksen;
- pitää sitä aineellisesti perusteltuna;
- yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen mahdollistaessa määrää, että tämä valitus käsitellään yhdessä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-202/00 7.6.2001 antamasta, samaa riita-asiaa koskevasta määräyksestä samana päivänä tehdyn valituksen kanssa;
- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-328/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.6.2001 antaman määräyksen;
- määrää asian T-328/00, Mario Costacurta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jatkotoimenpiteistä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 54 artiklan mukaisesti;
- velvoittaa komission korvaamaan välitoimimenettelystä ja tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut välittömästi;
- päättää pääasiaan liittyvistä oikeudenkäyntikuluista myöhemmin; ratkaisee kuitenkin, että asiaan on sovellettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 88 artiklaa eikä tämän työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohtaa;
- päättää kantajan muista oikeuksista, velvoitteista, kanneperusteista ja toimenpiteistä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-250/01 P.

Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2001 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-252/01)

(2001/C 245/19)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.6.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on H. van Lier, jota avustaa asianajaja J. Stuyck.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa EY:n 226 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, että Belgian kuningaskunta: ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan ja 15 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan,
  - koska se ei ole julkaissut, kuten direktiivissä 92/50/ETY vaaditaan, Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ilmoitusta palveluhankinnasta, joka koskee ilmakehävakuksen avulla tehtävää rannikkovalvontaa ja
  - koska se on tehnyt kysymyksessä olevan sopimuksen soveltamalla neuvottelumenettelyä ilman että sen soveltamiseen oli oikeuttamisperustetta ja julkaisematta sitä ennen sopimusta koskevaa ilmoitusta,
2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan Belgian hallitus ei ole osoittanut, että kysymyksessä olevan palvelun toteuttaminen edellyttää turvatoimenpiteitä, koska yritykset, joilla on vaadittava sotilaallinen turvatodistus, voivat toteuttaa palvelun ilman että sen osalta otettaisiin huomioon erityisiä turvatoimenpiteitä.

Vaikka kysymyksessä olevaan palveluun sisältyy ilmakehävakuus, jonka sellaisenaan tarkasteltuna pitäisi katsoa kuuluvan ”erikoiskuvauspalvelut” – nimiseen viitteeseen CPC 87504.1, palvelun kohde on paljon laajempi; se liittyy läheisesti viranomaisten rannikkoväyhykkeestä koostamien ohjelmien tarkailuun, minkä tarkoituksena on saada rannikon ja sen asukkaiden turvallisuuden takaamiseksi asianmukainen kuva toiminnasta rannikkoalueella. Sopimus kuuluu siten viitteessä

86753 ("maanpinnan valvontaan liittyvät palvelut") ja viiteessä 86754 ("maantieteellisten karttojen laatimista koskevat palvelut") ja siten direktiivin liitteessä I A olevassa pääluekassa 12: "Arkkitehtipalvelut; insinööripalvelut ja rakennushankkeiden suunnittelupalvelut; yhdyskuntasuunnittelu- ja maisemasuunnittelupalvelut; edellisiin liittyvät *tieteelliset ja tekniset konsultointipalvelut*" tarkoitettuihin palveluihin. Direktiivin 8 artiklan mukaan liitteessä I A lueteltuja palveluja koskevat sopimukset on tehtävä III – VI osaston säännösten mukaisesti (joihin kuuluvat ennakoilmoituksen ja ilmoituksen julkaiseminen Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä sekä avoimen tai rajoitetun menettelyn noudattaminen).

Komissio ei voi lopuksi hyväksyä sitä, että asiassa on vedottu direktiivin 11 artiklan 3 kohdan b alakohtaan ja erityisesti kyseisessä alakohdassa oleviin teknisiin syihin. On hyvin epätodennäköistä, että muissa jäsenvaltioissa, joihin kuuluu merenrannikko, ei olisi yhtään sellaista yritystä, joka pystyy teknisesti ja taloudellisesti suorittamaan palvelun.

(¹) EYVL 1992, L 209, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 3.7.2001 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-254/01)

(2001/C 245/20)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. Huttunen ja M. Wolfcaarius, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Suomen tasavalta ei ole antanut direktiivin 96/48/EY (¹) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä ja näin ollen jättänyt täyttämättä direktiivin mukaiset velvollisuudet lukuun ottamatta 20 artiklan 1 kohdan mukaisen elimen ilmoittamisvelvollisuutta.
- 2) velvoittaa Suomen tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannessa kohdassa määrätään, että direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu.

Perustamissopimuksen 10 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi.

Tämä perustamissopimuksesta suoraan johtuva velvollisuus on nimenomaan toistettu direktiivin 96/48/EY 23 artiklassa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on muutettava ja säädettävä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä siten, että ne sallivat Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden osatekijöiden käytön ja tämän direktiivin mukaisten osajärjestelmien käyttöönoton ja käytön viimeistään 30 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta. Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava näistä muutoksista komissiolle. Tässä yhteydessä on syytä painottaa, että direktiivin II luvun mukaisten yhteentoimivuuden teknisten määritelmien puuttuessaakin direktiivin III ja IV luku ovat täysimääräisesti voimassa ja sovellettavissa.

Suomi on viitannut liikenneministeriön päätökseen 3.3.1999, jossa liikenneministeriö on päättänyt määrätä Ratahallintokeskuksen toimimaan Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun direktiivin (96/48/EY) 20 artiklan tarkoittamana tarkastuselimenä. Samalla liikenneministeriö on kehottanut Ratahallintokeskusta ottamaan huomioon teknisissä määräyksissään mainitun direktiivin nojalla annettavat yhteentoimivuuden tekniset eritelmät.

Tämän päätöksen lisäksi Suomi ei ole ilmoittanut muista lainsäädännöllisistä tai hallinnollisista toimenpiteistä, joiden perusteella komissio voisi todeta, että Suomen lainsäädäntö sekä voimassa olevat hallinnolliset toimenpiteet sallivat Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden osatekijöiden käytön ja direktiivin mukaisten osajärjestelmien käyttöönoton ja käytön. Suomi on ainoastaan ilmoittanut, että se valmistelee rautatielainsäädännön kokonaisuudistusta ja että tarkoituksena on sisällyttää uudistukseen myös riittävät säännökset suurten nopeuksien rautatiejärjestelmästä annetun direktiivin täytänöön panemiseksi.

(¹) neuvoston direktiivi, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta (EYVL L 235, s. 6).

Euroopan yhteisöjen komission 3.7.2001 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-257/01)

(2001/C 245/21)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat Dominique Maidani ja Carmel O'Reilly ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. Kumoo täytäntöönpanovallan varaamisesta neuvostolle viisumihakemusten käsittelyä koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 789/2001⁽¹⁾.
2. Kumoo täytäntöönpanovallan pidättämisestä neuvostolle rajatarkastusten ja -valvonnan toteuttamista koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 790/2001⁽²⁾.
3. Velvoittaa vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että neuvosto on EY 202 artiklan ja päätöksen 468/1999⁽³⁾ vastaisesti väärin ja sääntöjenvastaisesti pidättänyt täytäntöönpanovallan itselleen ja joka tapauksessa neuvosto ei ole riittävästi eikä asianmukaisesti perustellut tätä täytäntöönpanovallan pidättämistä. Komissio katsoo lisäksi, että asetuksen N:o 789/2001 2 artiklassa ja asetuksen N:o 790/2001 2 artiklassa säädetty menettely, jossa jäsenvaltiot itse muuttavat diplomaatti ja konsuliedustustoille tarkoitettuun yhteiseen konsuliohjeistoon viisumeista, Schengenin toimeenpanevan komitean päätöksiin SCH/COM-ex (98) 56, SCH/COM-ex (99) 14 ja SCH/COM-EX (94) 15 sekä yhteiseen käsikirjaan sisältyviä tietoja, on sääntöjenvastainen ja EY 202 artiklan vastainen.

⁽¹⁾ EYVL L 116, 26.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 116, 26.4.2001, s. 5.

⁽³⁾ Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

Euroopan yhteisöjen komission 3.7.2001 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-258/01)

(2001/C 245/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Bernard Mongin ja Francisco Miguel França, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole täytäntöönpannut säädetyssä määräjassa kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 ja 4 kohtaa ja erityisesti koska se ei ole luonut luokituslaitosten kanssa yhteistyösuhdetta, jota säädellään määrämuotoisella ja syrjimättömällä kirjallisella sopimuksella tai vastaavalla oikeudellisella järjestelyllä, eikä toimittanut komissiolle tarkkoja tietoja tällaisesta yhteistyösuhteesta;
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivi 94/57/EY saatettiin osaksi Portugalin oikeusjärjestystä 6.8.1996 annetulla Decreto-Leilla nro. 115/96.

Niiden tietojen mukaan, jotka komissio on saanut direktiivin 94/57/EY 7 artiklan mukaisesti perustetulta komitealta, Portugalin valtio hyväksyi tietyt luokituslaitokset (American Bureau of Shipping, Bureau Veritas, Det Norske Veritas, Germanischer Lloyd, Lloyd's Register of Shipping, Nippon Kaiji Kyokai). Komissio katsoo, että määrämuotoiset ja syrjimättömät kirjalliset sopimukset tai vastaavat oikeudelliset järjestelyt (direktiivin 94/57/EY 6 artiklan 2 kohta), joissa vahvistetaan näiden laitosten perimät hinnat ja niille kuuluvat erityistehtävät, olisi pitänyt tehdä ja toimittaa ne välittömästi hyväksymisen jälkeen komissiolle, mitä ei ole vielä tapahtunut, ja Portugalin viranomaiset myöntävät tämän. Tämän lisäksi direktiivin 94/57/EY 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että kunkin jäsenvaltion on toimitettava tarkat tiedot luokituslaitosten kanssa luodusta yhteistyösuhteesta. Portugalin viranomaiset eivät ole vielä toimittaneet näitä tietoja komissiolle, jonka pitää ne saatuaan toimittaa ne muille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20.

Euroopan parlamentin 4.7.2001 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-260/01)

(2001/C 245/23)

Euroopan parlamentti on nostanut 4.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat R. Passos ja A. Caiola ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen EY 230 artiklan nojalla

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- EY:n perustamissopimusta ja erityisesti sen EY 55 artiklaa on rikottu: EY 255 ja EY 207 artiklan tarkastelusta seuraa, että EY 207 artiklassa tarkoitetun neuvoston toimen on oltava yleisten periaatteiden ja rajoitusten mukainen, sellaisina kuin niistä on säädetty perussäädöksessä, josta määrätään EY 255 artiklan 2 kohdassa. Jotta EY 255 artiklan 2 kohdassa määrättyllä yhteispäätösmenettelyllä olisi tehokas vaikutus, on välttämätöntä, että parlamentti, neuvosto ja komissio noudattavat täysin tätä normihierarkiaa. Jotta näin olisi, yhteispäätöksin tehty toimi on annettava ensin ja vasta tämän jälkeen kolme toimielintä voivat antaa erityismääräyksiensä, jotka koskevat niiden asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi. Tämä säädös eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annettiin 30.5.2001. Euroopan parlamentti ja komissio ovat noudattaneet EY 255 artiklan mukaista normihierarkiaa, kun taas neuvosto on antaessaan riidanalaisen päätöksen 19.3.2001 rikkonut tätä EY:n perustamissopimuksen määräystä.
- Olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu: Riidanalaisen päätöksen tavoitteesta ja sisällöstä ilmenee, että päätöksessä ei rajoituta vain neuvoston sisäiseen toimintaan liittyviin näkökohtiin. Riidanalaisella päätöksellä luotiin oikeudellisia velvollisuuksia jäsenvaltioille ja hajautetuille erityisvirastoille. Tällaisten tavoitteiden saavuttamiseksi neuvoston olisi pitänyt käyttää jotakin muuta oikeudellista perustaa kuin EY 207 artiklan 3 kohtaa ja neuvoston 5.7.2000 tekemän päätöksen 2000/96 24 artiklaa, joissa joka tapauksessa säädetään komission aloitteesta ja Euroopan parlamentin osallistumisesta lainsäädäntömenettelyyn, kuten ja/tai EY 255 ja EY 308 artiklaa. Tämän vuoksi neuvosto on loukannut Euroopan parlamentin oikeutta.

- EY 10 artiklassa taattua lojaalin yhteistyön velvoitetta on rikottu: neuvosto teki soveltamista koskevan päätöksen ennen kuin toimivaltaiset toimielimet antoivat perussäädöksen. Kun neuvosto teki päätöksensä – eli 19.3.2001 – lainsäädäntömenettely EY 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädöksen antamiseksi oli jo pitkällä. Neuvosto ei millään tavoin mainitse riidanalaisen päätöksen tekstissä toimintansa kiireellisyuden syitä, eikä se myöskään ole missään vaiheessa ilmoittanut parlamentille, että sen turvallisuussääntöjen antamisella olisi kiire.
- Toimielinten välisen tasapainon periaatetta on loukattu.

Carla Giuletin 5.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-167/99 ja T-174/99, Carla Giuletti ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 2.5.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-263/01 P)

(2001/C 245/24)

Carla Giuletti on valittanut 5.7.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-167/99 ja T-174/99, Carla Giuletti ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 2.5.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja S. Diana, ja prosessiosoite on Brysselissä.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-167/99 ja T-174/99 2.5.2001 antaman tuomion ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Puolustautumisosoikeuksien loukkaaminen:

Kantajalle on ilmoitettu vasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa järjestetyn kirjallisen käsittelyn päättyessä kokeisiin hyväksytyyn 250 hakijan luokittelusta kahteen kilpailuun kuuluvaan toiminta-alaan eikä hänelle ole ilmoitettu hakemusten jakamisesta toiminta-aloihin. Siten kantaja ei ole voinut osoittaa valintalautakunnan eri hakijoiden välillä noudattamaa epäyhdenmukaista kohtelua.

– Yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt kaikkia johdonmukaisia johtopäätöksiä valintalautakunnan päätöksestä hylätä tietyt kysymykset ja jättää niihin annetut vastaukset huomioon ottamatta.

Tribunal de grande instance de Dinanin 28.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministère public Asianomistaja: Comité Région pêches maritimes vastaan Annie Pansard, Gérard Bourret ja Marc Kermarrec

(Asia C-265/01)

(2001/C 245/25)

Tribunal de grande instance de Dinan on pyytänyt 28.6.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.7.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ministère public Asianomistaja: Comité Région pêches maritimes vastaan Annie Pansard, Gérard Bourret ja Marc Kermarrec seuraaviin kysymyksiin:

- Voidaanko Ranskaan (Saint-Brieuc ja Saint-Malo) rekisteröityjen alusten avulla Jersey (Les Minquiers) vesillä Jersey viranomaisten antamalla sukelluspyyntiin oikeutavalla luvalla tällaisissa olosuhteissa pyydettyjä Saint-Jacques -simpukoita pitää tuontitavaroina, vaikka Ranskan lainsäädännön mukaan pyydettyihin tuotteisiin sovellettava oikeudellinen järjestelmä määräytyy kalastusalueen lippuvaltion mukaan?
- Vaikuttaako Maastrichtin sopimus, jolla kielletään määrällisiä vientirajoituksia vaikutuksiltaan vastaavat toimenpiteet, 19.3.1980 tehdyn päätöksen, jolla kielletään pyyntikiellon voimassaollessa purkamasta aluksista Saint-Jacques -simpukoita, pätevyytteen?

Euroopan yhteisöjen komission 10.7.2001 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-272/01)

(2001/C 245/26)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Teresa Figueira ja Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 76/160/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan ja erityisesti kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä 3 artiklan, direktiivin liitteen ja 1 artiklan 2 kohdan kanssa, sekä 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt
  - toteuttamatta tarvittavat toimenpiteet, jotta uimaveden laatu vastaisi kyseisen direktiivin 3 artiklan nojalla vahvistettuja raja-arvoja
  - suorittamatta näytteenoton direktiivin liitteessä vahvistetun vähimmäistiheyden mukaisesti
  - yksilöimättä kaikkia Portugalin sisävesillä sijaitsevia uima-alueita.
- b) velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vaikka Espanjan ja Portugalin liittymistä Euroopan yhteisöihin koskevan asiakirjan 395 artiklan ja kyseisen sopimuksen liitteessä XXXVI olevan III-3 kohdan nojalla Portugalille myönnettiinkin 31.12.1992 asti voimassa ollut poikkeus, niiden uima-alueiden osuus, jotka eivät vastanneet direktiivissä säädettyjä sitovia raja-arvoja uimakautena 2000, oli 7,8 prosenttia rannikkovesillä sijaitsevien uima-alueiden osalta ja 31 prosenttia sisävesillä sijaitsevien uima-alueiden osalta, mikä merkitsee raja-arvoja vastaavien uima-alueiden määrän pienentymistä vuoteen 1999 verrattuna.

Sisävesillä sijaitsevien uima-alueiden osalta on todettava, että Portugalin viranomaiset eivät edelleenkään yksilöi kaikkia sisävesialueita, joilla harrastetaan uintia. Sisävesillä sijaitsevien yksilöityjen uima-alueiden määrän (26) ja Portugalin viranomaisten määrittelemien sellaisten ”jokirantojen” määrän (91), joiden osalta voidaan maksaa yhteisön tukea, välillä on ero.

Vaikka Portugalin näytteenoton määrä onkin 100 prosenttia sekä rannikkovesillä sijaitsevien uima-alueiden että sisävesillä sijaitsevien uima-alueiden osalta, tämä prosenttiluku koskee ainoastaan yksilöityjä uima-alueita. Näin ollen Portugalin tasavalta on jättänyt noudattamatta direktiivin 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on yksilöimällä riittämättömästi sisävesillä sijaitsevat uima-alueet jättänyt noudattamatta näytteenoton vähimmäistiheyttä koskevia direktiivin säännöksiä.

⁽¹⁾ Uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 76/160/ETY (EYVL L 31, 5.2.1976, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 12.7.2001 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-274/01)

(2001/C 245/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustaja on M. Wolfcarius ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi annetun direktiivin 96/26/EY muuttamisesta 1 päivänä lokakuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/76/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kysymyksessä olevan direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1999 ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Belgia ei ole vielä toteuttanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 277, 14.10.1998, s. 17.

Euroopan parlamentin 13.7.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston 3.5.2001 antamasta tuomiosta asiassa T-99/00, Ignacio Samper vastaan Euroopan parlamentti

(Asia C-277/01 P)

(2001/C 245/28)

Euroopan parlamentti on valittanut 13.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Valittajan edustajina ovat H. von Herten ja D. Moore, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion
- ratkaisee asian lopullisesti hylkäämällä Samperin kumoamiskanteen perusteettomana
- vaihtoehtoisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi
- päättää oikeudenkäyntikuluista lain mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Parlamentti väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vääristellyt todistustositseikkoja ja ylittänyt tuomioistuinvalvonnalle asetetut rajat.

Todistustositseikkojen vääristely:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa virheellisesti valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa, että nimittävän viranomaisen päätöksen mukaan "ratkaisevana" perusteena vuoden 1997 osalta oli pidettävä suoritettujen työtehtävien tasoa, henkilökohtaista sitoutumista ja näiden työtehtävien hoitamisessa osoitettua jatkuvaa huolellisuutta. Kyseisessä päätöksessä on otettu kuitenkin huomioon vain arviointikertomuksesta ilmenevät seikat ja siinä viitataan suoritettujen työtehtävien vertailuun ainoastaan perusteltaessa sitä, miksi ylennyskomitean ehdotuksesta poiketaan.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa virheellisesti valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa, että ylennyskomitean arviointi oli perustunut siihen ajatukseen, että kantajalla olisi ollut sopeutumisvaikeuksia hoitaessaan Madridin tiedotustoimiston toimistopäällikön tehtäviä. Komitean kokouspöytäkirjan mukaan kyse on kuitenkin vain komitean äänestyksiin osallistumattoman puheenjohtajan arviosta.

Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa virheellisesti valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, että ylennyskomitea on perustanut näkemyksensä yksinomaan arviointikertomuksissa annettuihin arvosanoihin. Komitean kokouspöytäkirjasta ilmenee nimittäin, että komitea oli päättänyt ottaa huomioon kantajan suorittamien työtehtävien tason ja uudelleenarvioida kantajalle annetut arviointinumerot.

TuomioistuINVALVONNAN RAJAT:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on korvannut ylennyskomitean arvion omalla subjektiivisella arviollaan. Kyse on pariteetikomiteasta ja sen jäsenet ovat tehneet yksimielisesti päätöksen, jossa kantaja on päätetty olla ylentämättä vuonna 1997.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa virheellisesti valituksenalaisen tuomion 52 kohdassa, että kantaja oli toiminnut menestyksellisesti tiedotustoimiston toimistopäällikön virassa, ja se on näin jättänyt objektiivisesti vertaamalla kantajaa tämä työtovereihin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa virheellisesti valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa, että nimittävä viranomaisena oli jättänyt arvioimatta ne työtehtävät, jotka kantaja oli todellisuudessa suorittanut menestyksellisesti. Tämä subjektiivisen arvion perusteella ei kuitenkaan voida katsoa, että ylennyskomitea olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

Euroopan yhteisöjen komission 13.7.2001 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-278/01)

(2001/C 245/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Gregorio Valero Jordana, jolla on prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että koska Espanjan kuningaskunta ei ole uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY⁽¹⁾ 4 artiklassa säädettyjen velvoitteidensa vastaisesti toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä, joilla uimaveden laatu Espanjan sisävesistöissä saadaan kyseisen direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettujen raja-arvojen mukaiseksi, se ei ole pannut täytäntöön asiassa C-92/96, komissio vastaan Espanjan kuningaskunta, 12.2.1998 annettua Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota⁽²⁾, ja näin ollen se on jättänyt täyttämättä EY 228 artiklan mukaiset velvoitteensa;
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien uhkasakkoa 45 600 euroa päivässä niin kauan kuin asiassa C-92/96 annetun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen viivästyy siihen saakka, kun asiassa C-92/96 annettu tuomio on pantu täytäntöön;
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa C-92/96, komissio vastaan Espanjan kuningaskunta, 12.2.1998 antamassaan tuomiossa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 4 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut tarvittavia säännöksiä, joilla uimaveden laatu Espanjan sisävesistöissä saadaan kyseisen direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettujen raja-arvojen mukaiseksi.

EY 228 artiklan 1 kohdan mukaan Espanjan kuningaskunnan on toteutettava edellä mainitun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Asiassa ei ole minkäänlaista epäilyä siitä, että Espanjan kuningaskunnan olisi pitänyt jo kauan sitten toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että uimavesien laatu saadaan kyseisen direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettujen raja-arvojen mukaiseksi. Siitä huolimatta, että kyseisen tuomion ja perustellun lausunnon välillä ehti kulua yli kaksi vuotta, Espanjan kuningaskunta ei ollut toteuttanut minkäänlaisia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi.

Komissio vaatii EY 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että yhteisöjen tuomioistuin määrää Espanjan kuningaskunnalle tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien uhkasakkoa 45 600 euroa päivässä niin kauan kuin asiassa C-92/96 annetun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen viivästyy.

⁽¹⁾ EYVL 1976, L 31, s. 1.

⁽²⁾ Kok. 1998, s. I-505.

Euroopan yhteisöjen komission 16.7.2001 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-279/01)

(2001/C 245/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Lena Ström, prosessiosoite Luxemburgissa.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivillä 97/62/EY⁽¹⁾ muutetun, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut direktiivin 4 artiklan 5 kohtaa, 5 artiklan 4 kohtaa, 6 artiklan 2–4 kohtaa sekä 12, 15 ja 16 artiklaa asianmukaisesti täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, ja
- velvoittaa Ruotsin kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa säädetään, että kun alue on merkitty 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun luetteloon, sitä koskevat 6 artiklan 2–4 kohdan säännökset. Esillä olevien Ruotsin lain säännösten mukaan hallituksen tai sen määräämän viranomaisen on jatkuvasti pidettävä luetteloa luontoalueista, jotka on suojeltava kansainvälisten velvoitteiden tai tällaisia alueita koskevien kansallisten tavoitteiden mukaisesti. Luetteloon otettu alue on asetettava etusijalle myöhemmissä suojelutoimissa. Luettelon pitäminen on luonnonsuojeluviraston tehtävänä. Se, että virastolla on luettelo suojeltavista luontoalueista, ei sinänsä johda 6 artiklan 2-4 kohdassa tarkoitettuihin oikeudellisiin seurauksiin.

Direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltion ja komission 5 artiklan 1 kohdan mukaisten kahdenvälisten neuvottelujen aikana ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti neuvoston päätöstä odottaessa aluetta koskevat 6 artiklan 2 kohdan suojelusäännökset. Esillä olevien Ruotsin lain säännösten mukaan 6 artiklan 2 kohdan mukainen oikeudellinen suoja tulee kyseeseen vasta kun tehdään päätös alueen ottamisesta erityiseen luetteloon. Tuona ajankohtana syntyvä suoja ei myöskään riitä täyttämään 6 artiklan 2 kohdan mukaisia velvollisuuksia.

Direktiivin 6 artiklan 2 kohdan nojalla jäsenvaltioiden on toteutettava erityisten suojelutoimien alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin. Säännös edellyttää, että jäsenvaltioilla on käytettävissään toimenpiteitä, joiden avulla niiden viranomaiset voivat pysäyttää toiminnan, joka saattaa heikentää luontotyyppettä ja lajien elinympäristöjä tai häiritä lajeja, joita varten alueet on osoitettu. Esillä olevissa Ruotsin lain säännöksissä ei ole säännöksiä, joiden avulla viranomaiset voivat pysäyttää toiminnan, joka saattaa heikentää luontotyyppettä ja lajien elinympäristöjä tai häiritä lajeja, joita varten alueet on osoitettu.

Direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan menettely sellaisten suunnitelmien tai hankkeiden hallinnointia varten, jotka saattavat vaikuttaa erityissuojelualueeseen merkittävästi. Säännökset edellyttävät täysipainoista ja huolellista täytäntöönpanoa kansallisissa säännöksissä. Ruotsin oikeuden säännöstö, jolla 6 artiklan 3 kohta on tarkoitettu panna täytäntöön, ei kata kaikkia suunnitelmia tai hankkeita, joiden voidaan alueen ulkopuolella ajatella vaikuttavan merkittävästi suojelualueeseen. Ruotsin lainsäädännössä ei myöskään säädetä, että kaikki hankkeet on arvioitava 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Direktiivin 6 artiklan 4 kohdassa säädetään eräistä poikkeuksista erityissuojelualueita koskeviin suojelusäännöksiin. Jos suunnitelma tai hanke on alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa kuitenkin toteutettava pakottavista syistä, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Oikeusvarmuuden periaatteen valossa on 6 artiklan 4 kohta poikkeussäännöksen luonteestaan johtuen otettava sanatarkasti oikeudellisesti sitoviin kansallisiin säännöksiin. Ruotsin lainsäädäntö, jolla 6 artiklan 4 kohta on tarkoitettu panna täytäntöön, ei täytä näitä oikeusvarmuusvaatimuksia, sillä direktiivin poikkeussäännöksiä ei ole selkeästi otettu Ruotsin lainsäädäntöön.

Direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet liitteessä IV olevassa a kohdassa olevia eläinlajeja koskevan tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamiseksi ottamalla käyttöön 12 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa mainitut kiellot. Ruotsin lainsäädäntö siihen tehtyine muutoksineen ei kata kaikkia liitteessä IV olevassa a kohdassa mainittuja eläinlajeja. Direktiivin 12 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa luetellaan joitakin toimia, jotka jäsenvaltioiden on kiellettävä. Ruotsin lainsäädännöstä puuttuvat säännökset, joilla pannaan riittävässä laajuudessa täytäntöön 12 artiklan 1 kohdan b–d alakohta.

Direktiivin 12 artiklan 4 kohdassa edellytetään jäsenvaltioiden ottavan käyttöön liitteessä IV olevassa a alakohdassa lueteltujen eläinlajien tahatonta pyydystämistä ja tappamista koskevan tarkkailujärjestelmän. Ruotsin lainsäädäntö ei kata tiettyjä liitteessä IV olevassa a alakohdassa mainittuja eläinlajeja.

Direktiivin 15 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot kieltävät liitteessä VI tarkoitetut pyydystysmenetelmät ja -muodot jne. liitteessä V olevassa a kohdassa lueteltujen lajien osalta sekä 16 artiklan mukaisia poikkeuksia sovellettaessa liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen lajien osalta. Oikeus tehdä poikkeuksia 15 artiklan kiellosta rajoittuu 16 artiklassa mainittuihin tilanteisiin. Ruotsin oikeuden mukaan hallituksella ja viranomaisilla on kuitenkin eräissä tapauksissa vapaa harkintavalta, kun on kyse poikkeusten myöntämisestä 15 artiklan kieltosäännöksiin.

Direktiivin 16 artiklan 1 kohdassa luetellaan tilanteet, joissa on mahdollista poiketa 12–14 artiklassa ja 15 artiklan a–b kohdassa olevista säännöksistä. Yleinen edellytys poikkeukselle on se, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole ja ettei poikkeus häiritse kyseisten lajien kantojen suotuisan suojelun tason säilyttämistä niiden luontaisella levinneisyysalueella. Tämän lisäksi jonkin a–e kohdassa mainituista perusteista on oltava olemassa. Oikeusvarmuussyyt edellyttävät 16 artiklan kaltaisessa poikkeussäännöksessä asetettujen tilanteiden ja edellytysten ottamista sanatakkasti kansalliseen oikeuteen taikka sitten viittaamista suoraan direktiiviin. Ruotsin lainsäädännön mukaan hallitus voi myöntää poikkeuksia eri tarkoituksiin. Ruotsin lainsäädännön poikkeussäännökset eivät ole yhdenpitäviä 16 artiklan 1 kohdan kanssa, eikä niissä myöskään viitata tähän direktiivin säännökseen.

(1) EYVL L 305, 8.11.1997, s. 42.

(2) 21.5.1992 (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7; Suomen erityispainos, alue 15, nide 11, s. 114).

Euroopan yhteisöjen komission 17.7.2001 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-282/01)

(2001/C 245/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 17.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Bernard Mongin ja Francisco de Sousa Fialho, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä 17 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/18/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- toteaa toissijaisesti, että koska Portugalin tasavalta ei ole ilmoittanut välittömästi kyseisiä toimenpiteitä komissiolle, se on jättänyt noudattamatta edellä mainittujen säännösten ja määräysten mukaisia velvoitteitaan
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklan kolmannen kohdan pakottava luonne velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan niille osoitettujen direktiivien noudattamisen edellyttämät toimenpiteet. Huolimatta siitä, että direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika on kulunut, ja huolimatta direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa säädetystä ilmoitusvelvollisuudesta, Portugalin tasavalta ei vielä ole toteuttanut tarvittavia täytäntöpanotoimenpiteitä sisäisessä oikeusjärjestyksessään tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

(1) EYVL L 144, 15.5.1998, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 19.7.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-286/01)

(2001/C 245/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat P. Nemitz ja B. Mongin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 98/10/EY⁽¹⁾ 32 artiklan sekä EY 249 artiklan mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

- velvoittaa Ranskan hallituksen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 98/10/EY 32 artiklan mukaan jäsenvaltioiden olisi pitänyt antaa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetuksen ja hallinnolliset määräykset 30 päivänä kesäkuuta 1998 mennessä ja niiden olisi pitänyt ilmoittaa tästä komissiolle viipymättä.

Ei ole kiistetty, että Ranskan viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet direktiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohdan, 10, 21 ja 26 artiklan noudattamiseksi.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/10/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 1998, avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä (EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24).

Euroopan yhteisöjen komission 19.7.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-287/01)

(2001/C 245/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.7.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa

vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat P. Nemitz ja B. Mongin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komission vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 97/51/EY (¹) 3 artiklan sekä EY 249 artiklan mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

- velvoittaa Ranskan hallituksen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 97/51/EY 3 artiklan mukaan jäsenvaltioiden olisi pitänyt antaa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetuksen ja hallinnolliset määräykset 31 päivään joulukuuta 1997 mennessä ja niiden olisi pitänyt ilmoittaa tästä komissiolle viipymättä.

Ei ole kiistetty, että Ranskan virnaomiasten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/44/ETY (²), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY, 4 artiklan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan a alakohdan sekä 10 artiklan 4 kohdan noudattamiseksi.

Komissiolle ei ole vielä annettu tiedoksi toimenpiteitä, jotka Ranskan viranomaiset olisivat tätä varten toteuttaneet.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/51/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 1997, neuvoston direktiivien 90/387/ETY ja 92/44/ETY muuttamisesta niiden mukauttamiseksi kilpailuympäristöön televiestinnän alalla (EYVL L 295, 29.10.1992, s. 23).

(²) EYVL L 165, s. 27.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Pescanova S.A.:n 1.6.2001 Euroopan yhteisöjen komission vastaan nostama kanne

(Asia T-119/01)

(2001/C 245/34)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Pescanova S.A., kotipaikka Chapela (Pontevedra, Espanja) on nostanut 1.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Antonio Creus, Begoña Uriarte ja Salvador Rodríguez.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 19.3.2001 tehdyn komission päätöksen siltä osin kuin siinä vähennetään tälle yritykselle 21.12.1994 tehdyllä komission päätöksellä C (94) 3834/4 lopull. myönnettyä tukea kalastusalan yhteisyrityksen perustamishankkeelle,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä, joka on tehty toisaalta asetuksen N:o 4253/88⁽¹⁾, erityisesti sen 24 artiklan nojalla, ja toisaalta ETY:n ja Argentiinan välisen sopimuksen⁽²⁾ nojalla, vähennettiin kantajalle vuonna 1994 myönnettyä 1 824 813 euron suuruista tukea 1 351 995 euroon, minkä seurauksena kantajan on palautettava 472 818 euroa kolmen kuukauden määräajassa päätöksen tekopäivästä lähtien. Tämän päätöksen mukaan tuen vähentämisen syynä on se, että yhteisyrityksen perustamisen yhteydessä Argentiinaan siirretty kalastusala Orense on lopettanut kaiken kalastustoiminnan Argentiinan vesillä ilman komission edeltävää lupaa 16 kuukautta yhteisyrityksen perustamisen jälkeen, mikä merkitsee tuen myöntämisen edellytysten merkittävää muuttumista.

Kantaja perustaa riidanalaisesta päätöstä koskevan kumoamiskanteensa seuraaviin perusteisiin:

- *Oikeudellisen perustan puuttuminen:* riidanalaiselta päätökseltä puuttuu oikeudellinen perusta, koska ETY/Argentiina-sopimuksessa ei määrätä tämän sopimuksen puitteissa

perustetuille yhteisyrityksille myönnettyjen tukien vähentämisestä tai takaisinperimisestä eikä siinä viitata myöskään yhteisön säädökseen, jossa tästä menettelystä säädetäisiin. Komissio ei missään vaiheessa ole tämentänyt menettelyn kuluessa, mitä ETY/Argentiina-sopimuksen määräyksiä tai tuen myöntämispäätöksen edellytyksiä kantaja olisi rikkonut. Kantaja katsoo, ettei ETY/Argentiina-sopimuksen eikä tuen myöntämistä koskevan päätöksen mitään kohtia ole rikottu ja että riidanalainen päätös olisi kumottava, koska komissio on tehnyt virheen toteuttaessaan rikkomisen, jolta puuttuu oikeudellinen perusta.

- *Hyvän hallinnon periaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen:* komissio ei ole ottanut huomioon mitään kantajan sille useaan otteeseen hallinnollisen menettelyn kuluessa esittämiä huomautuksia.
- *Perustelujen puuttuminen:* toisaalta komissio ei päätöksessään mainitse niitä sovellettavan lainsäädännön säännöksiä, joita se katsoo rikutun. Toisaalta se ei myöskään mainitse niitä tosiseikkoja, joiden vuoksi Orensen kalastustoiminta Argentiinan vesillä lakkautettiin, joten se ei ilmoita syitä, joiden perusteella se katsoo, ettei näitä seikkoja voida pitää ylivoimaisena esteenä, joilla voitaisiin perustella takaisinmaksettavan tuen määrän pienentämistä, eikä syitä, joiden perusteella se katsoo, ettei tällaista pienennystä ole tarpeen sallia.
- *Oikeusvarmuuden ja perustellun luottamuksen periaatteiden loukkaaminen:* kantaja ei voinut missään tapauksessa kuvitella, että komissio aloittaisi tuen vähentämisen menettelyn, josta ei säädetä asiaan sovellettavissa säännöksissä; näin sitäkin suuremmalla syyllä, kun otetaan huomioon komission tavanomainen menettely kyseisenä aikana ja sen reaktion puuttuminen, kun yritys ilmoitti Argentiinan viranomaisille poistuvansa kyseisen valtion vesiltä.

⁽¹⁾ Rakennerahastojen päämäärästä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan talousyhteisön ja Argentiinan tasavallan välisiä merikalastussuhteita koskevan sopimuksen tekemisestä 28 päivänä syyskuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3447/93 (EYVL L 318, s. 1).

**José Martí Peixin 8.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissio-
ta vastaan nostama kanne**

(Asia T-125/01)

(2001/C 245/35)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

José Martí Peix, kotipaikka Huelva (Espanja), on nostanut 8.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Ramón García-Gallardo ja Maria Dolores Domínguez Pérez.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että kanne täyttää tutkittavaksi ottamista koskevat edellytykset
- kumoaa päätöksen K(2001) 679 lopull. niiltä osin kuin siinä vähennetään tukea, joka José Martí Peix S.A:lle on myönnetty 16.12.1991 tehdyllä komission päätöksellä K(91) 2474 lopull., jota on muutettu kalastusalan yhteisyrityksen perustamista koskevasta hankkeesta 12.5.1993 tehdyllä komission päätöksellä K (93) 1131 lopull./4 (SM/ESP/17/91)
- määrää asianmukaisella tavalla siitä, että Euroopan yhteisöjen komission on täytettävä EY 233 artiklan mukaiset velvoitteensa ja erityisesti tarkasteltava tilannetta uudelleen
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, jolla on vähennetty kalastusalan yhteisyrityksen perustamista koskevalle hankkeelle myönnettyä taloudellista tukea. Kantaja väittää, että päätös on pätemätön, koska komission väittämiä lainvastaisuuksia ei ole tapahtunut. Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään perusteeseen:

- 1) Kantaja toteaa, että päätös on pätemätön, koska se tehtiin liian myöhään siihen nähden, että tosiseikat olisivat tukeneet tuen vähentämistä. Komissio ei useaan vuoteen toteuttanut asiassa mitään hallinnollisia toimenpiteitä ja se vähensi tukea vasta sen jälkeen, kun lakisääteinen määräaika oli päättynyt.

- 2) Siltä varalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoisi, että kyseinen määräaika ei sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaan ollut päättynyt, kantaja toteaa toissijaisesti, että päätöksen tekemisessä ei ole noudatettu hallintotoimen osalta edellytettyä huolellisuutta, koska kantaja on nyt jäänyt oikeusturvan ja oikeusvarmuuden ulkopuolelle, sen perusteltu luottamus on murskattu ja yhteisön oikeuskäytännössä vakiinnutettuja peruseriaatteita on loukattu.

Myös sen ajan pituus, joka kului siitä, kun komission mainitsemat teot tapahtuivat, siihen, kun riidanalainen päätös tehtiin, merkitsee sitä, että kyseinen toimielin on ylittänyt kohtuullisen ajan, jossa sen olisi pitänyt tehdä päätös, joka oli kantajan etujen kannalta näin haitallinen. Sen sijaan, että komissio olisi käynnistänyt tuen vähentämistä koskevan menettelyn heti sen jälkeen, kun kantaja oli ilmoittanut sille tosiseikoista säännöllisissä toimintakertomuksissa, komissio ei toteuttanut mitään toimenpiteitä lähes kuuteen vuoteen.

- 3) Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoisi, että komissio on tehnyt päätöksen kohtuullisessa ajassa, kantaja väittää, että päätös on aineellisesti mitätön seuraavista syistä:

- yhden uponneen aluksen osalta tuen vähentämisestä päätettiin virheellisen arvioinnin perusteella, koska komissio toteaa saaneensa "väärää tietoa", mikä ei pidä paikkaansa. Komissio perustaa lisäksi päätöksensä uponneen aluksen korvaamista koskevaan velvollisuuteen, josta ei säädetty tapahtuma-aikaan sovelletussa lainsäädännössä

- jäljellä olevien alusten osalta komissio rankaisee kantajaa siitä, ettei se ole ilmoittanut näiden alusten poistumisesta tukipäätöksessä mainitun maan vesiltä, mikä on ainoastaan hallinnollinen edellytys, eikä ota huomioon sitä, että mainitut alukset jatkavat toimintaansa toisessa yhteisyrityksessä ja täyttävät edelleen niitä tavoitteita, jotka johtivat kyseisen yrityksen perustamiseen.

S.A. Eduardo Vieiran 8.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-126/01)

(2001/C 245/36)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

S.A. Eduardo Vieira, kotipaikka Vigo (Espanja) on nostanut 8.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ramón García-Gallardo ja Dolores Domínguez Pérez.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- tutkii tämän kanteen,
- yhdistää tämän asian ja asian T-44/01,
- kumoaa 19.3.2001 tehdyn komission päätöksen C (2001) 680 lopull. siltä osin kuin siinä vähennetään Sociedad Anónima Eduardo Vieiralle 25.7.1995 tehdyllä komission päätöksellä C (95) 1910, sellaisena kuin se on muutettuna 4.3.1996 tehdyllä päätöksellä C (96) 584 lopull./2, myönnettyä tukea kalastusalan yhteisyrityksen perustamishankkeelle (ARG/ES/SM/26-94),
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio perustaa yhteisön rahoitustuen vähentämisestä tekemänsä päätöksen⁽¹⁾ siihen, että aluksen omistava argentiinalainen yhteisyritys päätti, että alus jatkaa kalastustoimintaansa kansainvälisillä vesillä Argentiinan vesien ulkopuolella; tämä päätös oli perusteeton eikä komissio myöskään koskaan hyväksynyt sitä.

Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on mitätön, ja se esittää väitteensä tueksi kaksi perustelua:

- Ensinnäkin oikeudellinen perusta, jota komissio on käyttänyt määrittääkseen tuen vähentämiseen ja sen määrän laskemiseen sovellettavan menettelyn, on virheellinen.

ETY/Argentiina-sopimus ei sisällä mitään määräyksiä, joiden perusteella yhteisyrityksen perustamiseen myönnetty yhteisön tuki voitaisiin pidättää, poistaa tai sitä voitaisiin vähentää, eikä myöskään nimenomaista viittausta tätä asiaa koskevaan yleiseen säännöstöön. Tässä oikeudellisessa aukkotilanteessa komissio on tahallaan unohtanut, että kyseessä ovat omanlaisensa oikeudelliset puitteet, tässä asiassa kansainvälinen sopimus (lex specialis), ja se on soveltanut toissijaisesti yleistä säännöstöä, jolla säännellään pelkästään yhteisön toimivaltaan rakenusrahastoalalla kuuluvia asioita. Kantaja väittää, että komission olisi pitänyt soveltaa yleistä säännöstöä ottaen kuitenkin samalla huomioon kansainvälisen sopimuksen erityispiirteet, erityisesti sekakomitean ja Argentiinan viranomaisten rooli.

- Toiseksi ja toissijaisesti kantaja väittää, että niitä komission väittämiä säännönvastaisuuksia, joilla se on perustellut tuen vähentämistä koskevaa päätöstään, ei tosiasiallisesti ei tapahtunut.

Kantajan mielestä komissio on arvioinut tosiseikkoja huonosti ja se on tulkinnut väärin ETY/Argentiina-sopimusta, koska toisaalta aluksen omistava yritys, yhteisyritys Vieira Argentina S.A., päätti perustellusti, että aluksen on poistuttava argentiinalaisilta kalastusalueilta turskavarastojen huonon tilanteen ja Argentiinan viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden vuoksi; tämä oli ainoa vaihtoehto pitää yritys elinkelpoisena ja alus toimintakelpoisena; toisaalta päätös tehtiin Argentiinan viranomaisten nimenomaisella suostumuksella.

Kantaja toteaa myös, että riidanalainen päätös on epä johdonmukainen, koska sillä vähennetään yhteisön laivastolle myönnettyä tukea, mutta siinä ei lausuta mitään rahoitustuesta, joka on myönnetty yhteisyritykselle (Vieira Argentina S.A.), joka on aluksen omistaja ja vastuussa sen hallinnoinnista. Näin komissio on unohtanut jälleen kerran, että kyseessä on yksi ainoa tuki, joka muodostuu kahdesta erottamattomasta osasta.

⁽¹⁾ Tuki, jonka komissio on myöntänyt vuonna 1995 Euroopan talousyhteisön ja Argentiinan tasavallan välisiä merikalastussuh- teita koskevan sopimuksen tekemisestä 28 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3447/93 puitteissa (EYVL L 318, s. 1).

Carlo Ripa di Meana 12.6.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-127/01)

(2001/C 245/37)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Carlo Ripa di Meana on nostanut 12.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajina ovat asianaajat Wilma Viscardini ja Gabriele Donà.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- *ensisijaisesti* kumoaa EY 230 artiklan nojalla Euroopan parlamentin (jäsenten raha-asioista vastaava jaosto) 26.3.2001 tekemän päätöksen, asiakirja 106 721 (joka lähetettiin tavallisessa postissa ja josta kantaja sai tiedon 4.4.2001), jolla kantajalle ilmoitettiin, että hänelle aikaisemman jäsenyyden perusteella suoritettavan eläkkeen maksaminen keskeytetään, koska kantaja oli valittu Consiglio regionale della Regione Umbrian jäseneksi
- *toissijaisesti* kumoaa EY 230 artiklan nojalla Euroopan parlamentin (jäsenten raha-asioista vastaava jaosto) 26.3.2001 tekemän päätöksen, asiakirja 106 721, siltä osin kuin sillä keskeytettiin kantajan istuntokausilta 1979/1984 kertyneen eläkkeen maksaminen
- *molemmissa tapauksissa* velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on ollut kantajana myös asiassa T-83/99⁽¹⁾, riitauttaa vastaajan tekemän päätöksen, jolla hänelle hänen aikaisemman Euroopan parlamentin jäsenyytensä perusteella suoritettujen eläkkeiden maksaminen keskeytettiin, koska hänet oli valittu Consiglio regionale della Regione Umbrian jäseneksi. Tämä päätös perustuu kantajan mukaan Regolamentoo per gli assegni vitalizi dei deputati (säädos, jota sovelletaan Italian parlamentin alahuoneen jäseniin) 12 §:ään. Kantaja toteaa, että Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevan säädöksen liitteessä III olevassa 2 artiklan 1 kohdassa viitataan edellä mainittuun Italian säädökseen ”väliaikaisen eläkkeen määrän ja myöntämisedellytysten” osalta.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavat seikat:

- liitteessä III olevassa 2 artiklan 1 kohdassa ei viitata sic et simpliciter Italian lainsäädäntöön, vaan siinä vain saateetaan Euroopan parlamentin italialaisten jäsenten eläkkei-

den määrät vastaamaan kansallisen parlamentin italialaisten jäsenten eläkkeiden määriä. Näin ollen Euroopan parlamentin on mahdotonta rajoittaa oikeutta lakanneen jäsenyyden perustella maksettavaan eläkkeeseen soveltamalla lainvastaisesti omiin jäseniinsä eläkkeen maksamisen keskeyttämistä koskevaa Italian säädöksen 12 §:ää

- kantajan vastaajan palveluksessa ansaitseman eläkkeen maksamisen keskeyttäminen vain siitä syystä, että hän nykyisin saa palkkaa toiselta ”työnantajalta”, on epäoikeudenmukainen seuraamus, minkä lisäksi Euroopan parlamentti saa siitä perusteetonta etua
- vastaaja hallinoi itsenäistä eläkejärjestelmää, joten se ei voi perustaa toimintaansa toisten poliittisten elinten määrittelemiin tavoitteisiin, jotka viimeksi mainitut ovat määritelleet muita henkilöitä koskevien toisenlaisten itsenäisten eläkejärjestelmien osalta
- kyseisessä yhteisön lainsäädännössä ei ole säännöstä, jonka mukaan Euroopan parlamentin jäsenelle ei makseta eläkettä, jos hänellä on tuloja muusta toiminnasta
- joka tapauksessa vaikka Italian säädöksen 12 §:n analogista soveltamista pidettäisiinkin lainmukaisena, entisen jäsenen eläkkeen maksamisen keskeyttämistä voidaan perustella vain silloin, kun hänet valitaan kansalliseen parlamenttiin, muttei silloin kun hänet valitaan Consiglio regionaleen
- Italian säädöksen voimaantulopäivänä (1.1.1998) kantaja oli jo saanut oikeuden eläkkeeseen istuntokausilta 1979/1984.
- tästä syystä ja vaikka Italian säädöksen 12 §:n analogista soveltamista pidettäisiinkin lainmukaisena, nyt esillä olevassa asiassa tarkoitettua keskeyttämistä voitaisiin perustella vain istuntokausilta 1994/1999 kertyneiden eläkkeiden osalta, mutta ei istuntokausilta 1979/1984 kertyneiden eläkkeiden osalta.

⁽¹⁾ Yhdistetyt asiat T-83/99, T-84/99 ja T-85/99, Ripa di Meana, Leoluca Orlando ja Gastone Parigi v. Euroopan parlamentti, tuomio 26.10.00, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

DaimlerChrysler Corporationin 7.6.2000 sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-128/01)

(2001/C 245/38)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

DaimlerChrysler Corporation, kotipaikka Michigan (USA), on nostanut 7.6.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (OHMI) vastaan. Kantajan edustaja on T. Cohen Jehoram, asianajotoimisto De Brauw Blackstone Westbroek, Haag (Alankomaat).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston valituslautakunnan päätöksen siltä osin kuin siinä todetaan, että tavaramerkki ei täytä asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja/tai 7 artiklan 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä,
- velvoittaa OHMI:n määräämään yhteisön tavaramerkkihakemuksen rekisteröintipäivän ja
- velvoittaa OHMI:n korvaamaan DaimlerChryslerin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	DaimlerChrysler Corporation
Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:	Kuviomerkki – Hakemus nro 525048, joka koskee luokan 12 tuotteita
Tutkijan päätös:	Hakemuksen hylkääminen
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 3 kohdan virheellinen tulkinta

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

José Alejandro, S.L.:n 11.6.2001 yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit, piirustukset ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-129/01)

(2001/C 245/39)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

José Alejandro, S.L., kotipaikka Elche (Alicante), on nostanut 11.6.2001 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit, piirustukset ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja D. Ignacio Temiño Cenicerros.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hyväksyy kanteen ja muuttaa 20.3.2001 tehtyä ensimmäisen väiteosaston päätöstä (R 230/2000-1) siltä osin kuin siinä on hylätty luokkaan 25 kuuluvien tuotteiden osalta Anheuser-Bush, Inc:in esittämän vastaväitteen arvioinnista tehty valitus, joka koskee José Alejandro, S.L.:n hakemusta (hakemus nro 30.221) "BUDMEN" -nimityksen rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkkinä, ja näin ollen hyväksyy yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen nro 30.221 luokassa 25 sellaisenaan;
- toissijaisesti hyväksyy kanteen ja muuttaa riidanalaista hallintopäätöstä siten, että yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 30.221 hyväksytään *ainoastaan* kenkien osalta luokassa 25.
- velvoittaa kunkin asianosaisen vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan puolet yhteisistä kuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	José Alejandro, S.L.
Hakemuksen kohteena oleva yhteisön tavaramerkki:	"BUDMEN" – Hakemus nro 30.221 luokkiin 10, 16 ja 25 kuuluvien tuotteiden osalta
Sen tavaramerkin haltija, johon väitteenettä vedotaan:	Väitteen tekijä
Rekisteröinnin estävä tavaramerkki:	"BUD", rekisteröity Tanskassa, Isossa Britanniassa ja Irlannissa luokkiin 16 ja 25 kuuluvien tuotteiden osalta
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hyväksyminen luokkaan 25 kuuluvien tuotteiden osalta
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen

Perusteet:

Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sekaannusvaaran puuttuminen, koska kyseessä olevat tavaramerkit eivät ole visuaalisesti, foneettisesti tai käsitteellisesti samankaltaisia eivätkä koske toisiinsa sekoitettavia tuotteita.

Kanneperusteet:

Asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan väärä tulkinta

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

Sykes Enterprises Incorp.:n 11.6.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-130/01)

(2001/C 245/40)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Sykes Enterprises Incorp., Florida, USA, on nostanut 11.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on Eberhard Körner asianajotoimistosta Lichtenstein, Körner & Partners, Stuttgart, Saksa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen asiassa R 0504/2000-3 7.3.2001 tehdyn päätöksen,
- velvoittaa viraston julkistamaan asianomaisen tavaramerkkihakemuksen, ja
- velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tavaramerkin hakija: Sykes Enterprises Inc.

Kyseessä oleva tavaramerkki: Sanamerkki "Real people, real solutions" Hakemus nro 1040534 eräitä luokkiin 35, 37 ja 42 kuuluvia palveluja varten

Asian tutkineen virkamiehen päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan päätös: Valituksen hylkääminen

Hans Fuchs Versandschlachtere KG:n 18.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-134/01)

(2001/C 245/41)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Hans Fuchs Versandschlachtere KG, Duisburg (Saksa), on nostanut 18.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ulrich Schrömbges ja Lothar Harings.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 13 130,04 Saksan markkaa 8 prosentin vuotuisine korkoineen 1.3.2000 lukien,
- toissijaisesti velvoittaa liittovaltion maatalous- ja elintarvikelaitoksen (Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung) maksamaan kantajalle 13 130,04 Saksan markkaa 8 prosentin vuotuisine korkoineen 1.3.2000 lukien, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Maataloustuotteiden toimittamista Venäjän federaatiolle koskevan ohjelman ⁽¹⁾ puitteissa järjestettiin kaksi tarjouskilpailua: yksi tuotteiden toimittamista koskeva ja toinen niiden kuljettamista Venäjälle koskeva. Komission asetus (EY) N:o 1135/1999 ⁽²⁾ oli tuotteiden toimittamisen perustana. Kuljetusta taas koski komission asetus (EY) N:o 1955/1999. ⁽³⁾

Kantaja jätti tarjouksen sianlihan toimituksesta myöhempää Venäjälle kuljetusta varten ja sai tehdäkseen osan toimituksista. Kuljetus annettiin kolmannen tahon hoidettavaksi.

Osapuolet riitelevät siitä, mistä kustannuksista kantaja asetuksen N:o 1135/1999 6 artiklan mukaisesti maataloustuotteiden toimittamista koskeneen tarjouskilpailun voittaneena vastaa.

Kantajan mukaan asetuksen N:o 1135/1999 6 artikla ei velvoita toimitusta koskevan tarjouskilpailun voittajaa toimittamaan kuljetusasiakirjoja tavaroiden Venäjälle kuljetustarjouskilpailun voittajan toimesta viemistä varten tai vastaamaan tästä aiheutuvista kuluista. Kaikki tarjouskilpailun kuljetusta koskeneesta osasta aiheutuneet kulut kuuluvat kuljetustarjouskilpailun voittajan vastattavaksi. Kantajan mielestä toimittajan ei ole mitenkään mahdollista antaa käyttöön kuljetusasiakirjoja.

Toissijaisesti kantaja nojautuu kanteessaan siihen, että komissio on loukannut esisopimuksen mukaista selvitysvelvollisuutta. Koska riidanalaisen säännöksen ja siten sopimuksen velvoittavuuden alkamisen tulkinta ei ollut selvää, olisi vastaajan pitänyt kertoa tästä kantajalle. Selvityksen laiminlyönnin vuoksi kantajalle aiheutui vahinkoa.

(1) Maataloustuotteiden toimittamista Venäjän federaatiolle koskevasta ohjelmasta 17 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2802/98 (EYVL L 349, 24.12.1998, s. 12) ja maataloustuotteiden jakeluohjelmasta Venäjän federaatiolle annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2802/98 soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 111/1999 (EYVL L 14, 19.1.1999, s. 3) nojalla.

(2) EYVL L 135, 29.5.1999, s. 85.

(3) EYVL L 242, 14.9.1999, s. 13.

Stadtsporverband Neuss e.V:n 19.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-137/01)

(2001/C 245/42)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Stadtsporverband Neuss e.V., kotipaikka Neuss (Saksa), on nostanut 19.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Heinz Günther Hüsich.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan komission 9.4.2001 tekemän takaisinmaksua koskevan päätöksen, jonka laskutusnumero on 3240302372
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa edellä mainitun takaisinmaksua koskevan komission päätöksen, jossa vaaditaan kantajaa osittain palauttamaan sille Eurathlon-ohjelman perusteella suoritetusta yhteensä 20 000 euron kokonaisuudesta 31 911,11 Saksan markkaa. Perusteena on sääntöjenvastainen liikevoitto.

Kantaja väittää, että edellytykset sille myönnetyn tuen mahdolliselle takaisinmaksulle eivät täyty. Näistä edellytyksistä sovitettiin asianosaisten välillä silloin, kun tuki myönnettiin. Erityisesti on todettava, että hankkeen lopullinen tilinpäätös ei osoita voittoa, joten takaisinmaksupäätös on lainvastainen. Enintään voisi vastaaja olla oikeutettu jyvitettyyn 18,4 prosentin osuuteen ylijäämästä. Kuitenkin vastaaja vaatii – virheellisesti lasketun – kokonaisylijäämän maksamista.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että vastaajan vaatimukset ovat vanhentuneet. ISO 1994 -tapahtuma järjestettiin vuonna 1994, joten mahdolliset korvausvaatimukset ovat syntyneet tuona vuonna. Maksuvaatimusilmoitus on kuitenkin tehty 9.4.2001, joten se on tehty oikeudellisesti ainakin kuusi vuotta sen jälkeen, kun väitetty vaatimus syntyi.

Comafrika SpA:n ja Dole Fresh Fruit Europe Ltd:n 19.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-139/01)

(2001/C 245/43)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Comafrika SpA, Genova, Italia, ja Dole Fresh Fruit Europe Ltd, Hampuri, Saksa, ovat nostaneet 19.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat Bernard O'Connor ja Philip Bastos G. Martin asianajajatoimistosta O'Connor & Company, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi,
- toteaa EY 230 ja EY 231 artiklan nojalla komission asetuksen (EY) N:o 896/2001 pätemättömäksi kantajia koskevilta osin tai vaihtoehtoisesti toteaa sen pätemättömäksi erga omnes,
- toteaa EY 230 ja EY 231 artiklan nojalla komission asetuksen (EY) N:o 1121/2001 pätemättömäksi kantajia koskevilta osin tai vaihtoehtoisesti toteaa sen pätemättömäksi erga omnes,

- velvoittaa EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla komission korvaamaan kantajille lainvastaisesta asetuksen N:o 896/2001 tai N:o 1121/2001 tai molempien antamisesta aiheutuneen vahingon korkoineen vahingon syntymisestä lukien,
- antaa tarpeellisiksi katsomansa määräykset ja erityisesti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 65 artiklan nojalla velvoittaa komission esittämään tiedot tosiasiallisesta lisenssien käytöstä vuosien 1994, 1995 ja 1996 osalta, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee kahta asetusta:

- Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaaniin tuontia yhteisöön koskevan menettelyn osalta 7 päivänä toukokuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 896/2001⁽¹⁾
- Banaaniin tuontitariffikiintiöiden kunkin perinteisen toimijan viitemäärään sovellettavien mukautuskertoimien vahvistamisesta 7 päivänä kesäkuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1121/2001⁽²⁾.

Kantajat väittävät seuraavaa:

- Toimijoiden viitemäärien laskemismenetelmä, jonka komissio otti käyttöön asetuksen N:o 896/2001 4 artiklan 1 kohdalla, on lainvastainen siltä osin kuin sillä vahvistetaan nämä määrät viittaamalla kokonaismääriin, joiden komission täytyy tietää olevan huomattavan vääriä. Lisäksi asetuksessa N:o 896/2001 säädetään, että viitemäärät oikaisee joko komissio itse tai jäsenvaltiot komission puolesta.
- Asetuksessa (EY) N:o 1121/2001 vahvistetaan kantajan oikeus lisensseihin vuoden 2001 jälkipuoliskolle, ja se annettiin asetuksen N:o 896/2001 5 artiklan nojalla. Asetuksen N:o 896/2001 4 artiklan nojalla käyttöön otettujen väärien viitemäärien osalta, mikä on olennainen tekijä mukautuskertoimen laskemisessa, mukautuskertoimen itsessään on virheellinen ja lainvastainen.
- Antaessaan asetukset sellaisten tietojen perusteella, jotka komission on täytynyt tietää vääriksi, se on ylittänyt

neuvoston sille banaaniin alan yhteisen markkinajärjestelyn lain ja hyvän hallintokäytännön mukaiseksi hallinnoimiseksi antamien valtuuksien rajat.

- Komissio on loukannut kantajien täysiä oikeuksia lupiin ja antanut joillekin toimijoille perusteettomia oikeuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 126, 8.5.2001, s. 6..

⁽²⁾ EYVL L 153, 8.6.2001, s. 12.

Paul Doylen 18.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-140/01)

(2001/C 245/44)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Paul Doyle, kotipaikka Bryssel, on nostanut 18.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, jolla on lokakuusta 2000 lähtien rajattu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan siirrettävissä oleva määrä 1 880,10 euroon
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on Irlannin kansalainen, on asunut useamman vuoden ajan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ennen sijoittamistaan Brysseliin. Hän riitauttaa komission päätöksen, jolla on rajattu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan siirrettävissä oleva määrä 19 prosenttiin hänen nettopalkastaan. Kanteensa tueksi kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen liitteen VII 17 artiklan rikkomiseen ja säännöksen yleisten täytäntöönpanosäännösten lainvastaisuuteen. Kantajan mukaan komission olisi tullut hyväksyä suurempi siirto hänen Yhdistyneessä kuningaskunnassa edelleen suorittamien säännöllisten maksujen ja hänen huollettavanaan olevien, siellä opintojaan jatkavien lasten takia.

Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC) 21.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-142/01)

(2001/C 245/45)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC), kotipaikka Bermeo (Vizcaya, Espanja) on nostanut 21.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ramón García-Gallardo ja Marta Moya.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- Ottaa kanteen tutkittavaksi.
- Kumoo seuraavat kanteen kohteena olevat säädökset, säännökset ja määräykset, joilla komissio on vähentänyt O.P.T.U.C:n hyvitykseen oikeuttavia tuotantomääriä:
  - a) jalostusteollisuudelle ajanjaksolla 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 1999 ja ajanjaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 1999 toimitettuja tonnikaloja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille annettujen asetusten (EY) N:o 1103/2000 ja (EY) N:o 1926/2000 muuttamisesta 26 päivänä maaliskuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 584/2001⁽¹⁾;
  - b) jalostusteollisuudelle ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000 toimitettuja tonnikaloja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille 26 päivänä maaliskuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 585/2001⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohta ja asetuksen liite;
  - c) jalostusteollisuudelle ajanjaksolla 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 toimitettuja tonnikaloja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille 26 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 808/2001⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohta ja asetuksen liite;
  - d) jalostusteollisuudelle ajanjaksolla 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 toimitettuja tonnikaloja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille 14 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1163/2001⁽⁴⁾ 2 artiklan 2 kohta ja asetuksen liite.

- Määrää muista tarkoituksenmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä, jotta komissio täyttäisi EY 233 artiklan mukaiset velvoitteensa ja tutkisi tilanteen uudelleen.
- Velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki kantajille tästä asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on espanjalainen pakastetun tonnikalan tuottajajärjestö, jonka jäsenyritykset hallinnoivat yhteisön vesistöjen ulkopuolella tonnikalaa pyydystäviä kalastajalajoja, jotka pakastavat kalan. Tuottajajärjestönä se nojautuu yhteisön mekanismiin, joka on luotu yhteisön teollisuuden toimitusten ja tuottajien tulojen turvaamiseksi ja jossa näille maksetaan hyvityksiä niiltä ajanjaksoilta, jolloin tonnikalan tuontihinta yhteisössä laskee suhteessa maailmanmarkkinoiden hintakehitykseen. Näiden hyvitysten laskutapa perustuu kunkin tuottajajärjestön (ja näin ollen niiden jäsenten) neljännesvuositaittiin toimitusmääriin, kun näitä verrataan jäsenten keskimääräiseen myyntiin ja toimituksiin samalla vuosineljänneksellä kolmena edellisenä kalastusvuotena.

Kantaja riittauttaa useita komission asetuksia, joissa säädetään neljännesvuosilta myönnettävistä hyvityksistä ajanjaksolla 1.7.1999–30.9.2000, koska:

- a) niissä muutetaan aikaisemmissa asetuksissa alunperin kantajalle myönnettyjä määriä sen vuoksi, että yksi sen jäsenistä siirtyi toiseen tuottajajärjestöön, jonka hyvitykset nousivat kantajan kustannuksella,
- b) niissä muutetaan kunkin tuottajajärjestön hyvitystä laskettaessa käytettäviä tekijöitä, kun sen jäsenten keskimääräiset toimitusmäärät kolmena edeltäneenä kalastusvuotena verrattuna kyseisen vuosineljänneksen toimitusmääriin saattavat muuttua sen vuoksi, että yksi sen jäsen siirtyi toiseen tuottajajärjestöön.

Kantaja katsoo, että komissio on tehnyt kahdenlaisia virheitä muuttaessaan tätä tilannetta ennen kaikkea, kun otetaan huomioon sen toteuttamistapa:

– Oikeudellisen perustan puuttuminen

Komission asetuksessa (EY) N:o 142/98⁽⁵⁾, joka sisältää voimassaolevat hyvityksiä koskevat säännökset, ei ole säännöstä, jonka perusteella komissio voisi korjata kolmen edeltäneen kalastusvuoden keskimääräisiä tuotantolukuja ”alaspäin”, kun tuottajajärjestön jäsen jättää järjestön.

– Luottamuksensuojan periaatteen rikkominen

Riidanalaisten asetusten antamisen ja voimaantulon ajankohtana voimassa olleiden säännösten mukaan kantaja odotti perustellusti saavansa suuremman hyvityksen, ja tätä luottamusta on loukattu muuttamalla sovellettavia säännöksiä siten kuin riidanalaisilla säännöksillä on tehty.

(1) EYVL L 86, s. 4.

(2) EYVL L 86, s. 8.

(3) EYVL L 118, s. 12.

(4) EYVL L 159, s. 10.

(5) Jalostusteollisuuden tarkoitettua tonnikalasta myönnettävän tsaushyvityksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä tammikuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 142/98 (EYVL L 17, s. 8).

Raymond Maxwellin 22.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-143/01)

(2001/C 245/46)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Raymond Maxwell, kotipaikka Lasne (Belgia), on nostanut 22.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun COM/TB/99 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajalle on annettu suullisesta kokeesta riittämätön pistemäärä tämän kirjaamiseksi varallaolueluetteloon
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on osallistunut kilpailuun COM/TB/99. Hän riitauttaa sen, että häntä ei kirjattu varallaolueluetteloon, joka laadittiin apulaishallintoavustajien, hallintoavustajien ja johtavien hallintoavustajien palvelukseen ottamiseksi.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen
- yhteisön oikeusjärjestyksessä annettujen menettelyllisten takeiden loukkaaminen
- olennaisten menettelymääräysten ja erityisesti henkilöstösääntöjen liitteen II 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa ja ”oppaassa valintalautakunnille” täsmennettyjen kilpailujen järjestämistä koskevien sääntöjen rikkominen
- kilpailuilmoitusta koskevien sääntöjen rikkominen, ja
- perusteluvollisuuden laiminlyönti.

Benito Latinon 20.6.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-145/01)

(2001/C 245/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Benito Latino, kotipaikka Lauzun (Ranska), on nostanut 20.6.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat avocat Georges Vandersanden ja avocat Laure Levi, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 10.8.2000 tekemän päätöksen, jossa kantajan nivelrikkosairautta ei ole tunnustettu ammattitaudiksi
- kumoaa tähän liittyvät päätökset, joilla kantaja on velvoitettu korvaamaan lääketieteelliseen lautakuntaan nimeämänsä lääkärin palkkion ja lisäkulut ja puolet kolmannen lääkärin palkkiosta ja lisäkuluista
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa tällä kanteella sen, että nimittävä viranomais-
nen on kieltäytynyt tunnustamasta ammattitaudiksi sairautta,
joka kantajan mukaan on aiheutunut siitä, että hän on
työtehtäviään suorittaessaan ollut velvollinen kuljettamaan ja
nostamaan painavia taakkoja.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- lääketieteellisen lautakunnan päätelmien vaikeaselkoisuus
- henkilöstösääntöjen 73 artiklan ja Euroopan yhteisöjen
virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutusta kos-
kevien määräysten 3 artiklan 2 kohdan rikkominen sekä
huolenpitovelvollisuuden laiminlyönti ja suhteellisuuspe-
riaatteen loukkaaminen
- em. määräysten 21 artiklan mukaisen menettelyn noudat-
tamatta jättäminen

**Bruno Heim ja Franz Gustav Anderssonin 3.7.2001
sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMVH) vastaan
nostama kanne**

(Asia T-149/01)

(2001/C 245/48)

*(Oikeudenkäyntikieli määräytyy työjärjestyksen 131 artiklan
2 kohdan mukaisesti – kannekirjelmä on laadittu espanjaksi)*

Bruno Heim ja Franz Gustav Andersson, joiden kotipaikka
on Saksassa, ovat nostaneet 3.7.2001 Euroopan yhteisöjen
ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisä-
markkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edusta-
jana on Juan José Carreño Moreno.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n (tavaramerkit, piirustukset ja mallit)
kolmannen valituslautakunnan 4.4.2001 tekemän pää-
töksen R588/199-3 siltä osin kuin siinä hylätään kanta-
jien tekemä valitus päätöksestä, jolla oli hylätty yhteisön
kuviomerkin nro 22.129 "DockerS by Gerli" rekisteröintiä
koskeva hakemus kansainvälisen nimikkeistön luok-
kaan 25 kuuluvien tuotteiden erottamiseksi
- korvaa aikaisemman päätöksen uudella päätöksellä, jolla
hyväksytään yhteisön kuviomerkin nro 22.129 "DockerS
by Gerli" rekisteröinti kantajien hyväksi kansainvälisen
nimikkeistön luokkaan 25 kuuluvien tuotteiden erottami-
seksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin Bruno Heim ja Franz Gustav An-
dersson hakijat:

Hakemuksen kohteena Kuviomerkki "DockerS by Gerli"
oleva tavaramerkki: – hakemus tavaramerkiksi
nro 22.129 luokkaan 25 kuulu-
ville tuotteille

Sen tavaramerkin tai Levi Strauss & Co.
tunnuksen haltija, johon
väitemenettelyssä ve-
dotaan:

Tavaramerkki tai tun- Sanamerkki "DOCKERS", joka on
nus, johon vedotaan: rekisteröity Ranskassa ja Ruotsissa
luokkaan 25 kuuluville tuotteille

Väiteosaston päätös: Yhteisön tavaramerkkiä koskevan
hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan pää- Valituksen hylkääminen ja yhtei-
tös: sön tavaramerkkiä koskevan ha-
kemuksen hylkäävän päätöksen
vahvistaminen

Kanneperusteet: – asetuksen N:o 40/94 (1) 34 ja
35 artiklan rikkominen
– asetuksen N:o 40/94 8 artiklan
2 kohdan c alakohdan ja kysei-
sen asetuksen täytäntöönpa-
nosta annetun asetuksen
N:o 2868/95 (2) 8 säännön rik-
kominen
– sekaannusvaaran käsitteen
loukkaaminen

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu
neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

(2) Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o
40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu
komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

**Cristiano Sebastianin 2.7.2001 Euroopan yhteisöjen
komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-150/01)

(2001/C 245/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Cristiano Sebastiani, Bryssel, on nostanut 2.7.2001 Euroopan
yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kan-
teen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asia-
miehinä ovat avocat Jean Noël Louis ja avocat Véronique Peere,
prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 3.8.2000 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä ei myönnetä, että kantajan hallinnollinen asema on lainvastainen, ja kieltäytytään myöntämästä hänelle korvausta aiheutuneesta aineettomasta ja ammatillisesta vahingosta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa päätöksen, jolla on päätetty lopettaa kantajan tehtäviä koskeva hallinnollinen tutkimus, siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä hylätään kantajan vaatimus siitä, että hänen hallinnollisen asemansa todetaan olevan lainvastainen ja että hänelle maksetaan korvausta aiheutuneesta aineettomasta ja ammatillisesta vahingosta. Kantajan mukaan kyseinen tutkimus osoittaa todellisuudessa, että epäkohtia esiintyi kantajan tehtävien määräämisessä ja niiden täytäntöönpanossa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi

- perusteluvollisuuden laiminlyöntiin
- ilmeiseen arviointivirheeseen
- hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen
- puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.

Asian T-258/93⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 245/50)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtajan 14.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-258/93, H&R Ecroyd Limited vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 165, 2.7.1993.

Asioiden T-31/97–T-36/97, T-45/97, T-78/97, T-79/97, T-82/97, T-88/97–T-98/97, T-100/97–T-105/97, T-114/97–T-120/97, T-129/97, T-133/97, T-135/97–T-138/97, T-150/97–T-153/97, T-157/97, T-158/97, T-174/97, T-180/97, T-208/97 ja T-209/97⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 245/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 12.6.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asiat T-31/97–T-36/97, T-45/97, T-78/97, T-79/97, T-82/97, T-88/97–T-98/97, T-100/97–T-105/97, T-114/97–T-120/97, T-129/97, T-133/97, T-135/97–T-138/97, T-150/97–T-153/97, T-157/97, T-158/97, T-174/97, T-180/97, T-208/97 ja T-209/97, Francisco Fernandez Ruiz ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 26.4.1997; C 142, 10.5.1997; C 166, 31.5.1997; C 181, 14.6.1997; C 199, 28.6.1997; C 212, 12.7.1997; C 228, 26.7.1997; C 271, 6.9.1997 ja C 7, 10.1.1998.

Asian T-190/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 245/52)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston puheenjohtajan 4.4.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-190/99, Sniace S.A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 333, 20.11.1999.

Asian T-36/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 245/53)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 14.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-36/00, Sonia Marion Elder ja Robert Dale Elder vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

_____

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.

Asian T-389/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 245/54)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten viidennen jaoston puheenjohtajan 5.6.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-389/00, Campina Melkunie B.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

_____

(¹) EYVL C 95, 24.3.2001.